

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ

1.30. ALTRES TRAMITACIONS

1.30.04. PROCEDIMENTS RELATIUS ALS INFORMES DEL SÍNDIC DE GREUGES

— Informe del Síndic de Greuges sobre la malnutrició infantil a Catalunya
Tram. 360-00006/10

Debat de l'Informe en la Diputació Permanent

La Diputació Permanent ha debatut l'Informe en la sessió núm. 2, tinguda el 29.08.2013, DSPC-D 2.

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.01. PROJECTES I PROPOSICIONS DE LLEI I ALTRES PROPOSTES DE NORMA

3.01.01. PROJECTES DE LLEI

— **Projecte de llei de governs locals de Catalunya**

Tram. 200-00007/10

Text presentat

Reg. 32281 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 03.09.2013

A LA MESA DEL PARLAMENT

Jordi Baiget i Cantons, secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya,

CERTIFICO:

Que en la sessió del Govern de la Generalitat de Catalunya del dia 30 de juliol de 2013, s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reproduïx a continuació:

«A proposta de la vicepresidenta del Govern, s'aprova l'Avantprojecte de llei de governs locals de Catalunya, i s'autoritza la vicepresidenta perquè el presenti al Parlament.»

I, perquè així consti, lliuro aquest certificat a Barcelona, el 30 de juliol de 2013.

Barcelona, 30 de juliol de 2013

Jordi Baiget i Cantons

Secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya

PROJECTE DE LLEI DE GOVERNOS LOCALS DE CATALUNYA

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La reforma del règim local a Catalunya és una qüestió pendent des de fa anys i ha esdevingut absolutament necessària després de l'aprovació del nostre Estatut. L'objectiu principal d'aquesta Llei és realitzar una reforma legislativa que prevegi i reguli, dins d'un sistema integrat, les bases del règim jurídic dels governs locals catalans, per tal de desenvolupar el marc general del títol II capítol VI i l'article 160 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. A més, avui ens trobem en un context econòmic i social marcat per la necessitat de simplificar les estructures administratives, eliminar duplicitats d'actuació i garantir l'estabilitat pressupostària i la sostenibilitat financera, al mateix temps que cal garantir que les activitats i els serveis públics es presten a la ciutadania amb qualitat a tot el territori de Catalunya, independentment de la grandària del mu-

nicipi des d'on es gestionen. La implantació d'aquest sistema eficient permetrà, a més, desenvolupar l'Administració local amb majors garanties de viabilitat i eficiència.

Els principis d'estabilitat pressupostària i de sostenibilitat financera han estat elevats a rang constitucional i es troben directament vinculats a la política de la Unió Europea, de manera que afecten tot el conjunt de les administracions. Aquesta Llei pretén, com no podia ser d'altra manera, harmonitzar aquests principis amb el d'autonomia local, per tal de garantir que les funcions de les diferents entitats locals es desenvoluparan amb ple respecte a les noves exigències de la sòlida base fixada pels tractats i el bloc normatiu constitucional.

El govern local a Catalunya es caracteritza per una diversitat important d'estructures. L'Estatut garanteix l'existència dels municipis, de les vegueries i de les comarques, però també preveu la possibilitat d'altres ens locals com són: les àrees metropolitanes, les entitats municipals descentralitzades, els ens de base associativa municipal i altres estructures de cooperació. La reforma ha de dimensionar de forma justa aquestes estructures i ha d'evitar la proliferació de noves que no siguin estrictament necessàries.

La legislació local catalana es troba actualment regulada en diverses lleis, que s'han anat actualitzant en el temps, però que avui no donen resposta suficient per aplicar els principis esmentats, ateses la seva diversificació i la manca d'una visió de conjunt i integrada de les funcions assumides per cada nivell local i la necessària coordinació per dur-les a terme. D'altra banda, la legislació d'organització territorial i de règim local de Catalunya encara està pendent d'una actualització general, d'acord amb el nou escenari obert per l'Estatut de 2006, que obliga a reconsiderar el paper de cada nivell de govern local i l'encaix adequat entre tots.

Aquesta Llei pretén actuar essencialment en dos àmbits concrets. En primer lloc, en la racionalització de les estructures locals per simplificar-les i evitar situacions o escenaris que generin duplicitats d'actuació o de manca de transparència de la gestió pública; en segon lloc, en el sistema de distribució de responsabilitats en l'àmbit local per evitar solapaments o duplicitats innecessaris.

Pel que fa a les estructures locals, la Llei prioritza el paper del municipi com a administració més propera a la ciutadania i com a institució local bàsica. I en l'àmbit supramunicipal es produeix l'adaptació necessària entre les vegueries, com a nivell bàsic d'organització territorial, i les comarques que s'han de caracteritzar com a àmbit de prestació o gestió comuna dels serveis municipals. La segona mesura important que s'adopta en aquest àmbit estructural és l'establiment d'unes condicions més estrictes pel que fa a la creació i el manteniment de mancomunitats i altres formes de gestió conjunta de serveis locals, que passen a tenir un

caràcter clarament subsidiari i més excepcional que el que han tingut fins ara.

Amb relació a les competències locals, la Llei introdueix un sistema general i interrelacionat. Sens perjudici del reconeixement de les competències pròpies i específiques de cada nivell, aquest sistema ha de permetre al legislador sectorial i als mateixos ens locals, atribuir o exercir, respectivament, aquestes competències de la forma més idònia i coherent, d'acord amb els principis d'estabilitat i sostenibilitat financera, i d'eficiència i de cooperació interadministrativa. Al mateix temps, s'eliminen duplicitats i es garanteix que la prestació es du a terme amb unes condicions mínimes de qualitat per al conjunt dels ciutadans.

La Llei fixa els mecanismes de cooperació entre administracions que flexibilitzen l'atribució o l'exercici de competències, sense que això signifiqui que els ens locals, i especialment els municipis, perdin garanties pel que fa a l'àmbit material de la seva autonomia. La Llei aposta per fórmules que permeten garantir l'exercici per part dels municipis de les seves competències o que faciliten, en tot cas, la gestió en comú per mitjà de les comarques.

Davant de la transferència general d'atribucions de competències municipals en l'àmbit supramunicipal, la singularitat de les comarques és una oportunitat per situar en l'àmbit local la solució de l'exercici comú dels serveis municipals que permeti garantir la seva sostenibilitat i prestació, d'acord amb uns estàndards mínims de qualitat. Aquesta funció és la que marca clarament el sentit institucional de la comarca i que obliga també, en coherència, a modificar la seva legitimitació de manera que el govern comarcal passi a ser exercit directament i de forma comuna pels mateixos municipis, mitjançant la conversió del consell d'alcaldes en el principal òrgan representatiu de la comarca. La comarca esdevé el principal ens de gestió comuna de serveis municipals, de caire eminentment tècnic, i dirigit pels mateixos alcaldes. El nombre de comarques de Catalunya no s'altera, ja que es manté l'estructura territorial d'aquestes. El futur desenvolupament d'aquesta Llei de governs locals sí que derivarà, pel que fa a la comarca del Barcelonès, en la supressió del seu consell comarcal per tal d'integrar-se en l'Àrea Metropolitana de Barcelona, i pel que fa a les comarques del Baix Llobregat, del Maresme i del Vallès Occidental, en la modificació dels consells comarcals respectius, però aquestes comarques mantenen les seves identitats i territorialitats. Amb aquesta important novetat s'alleugereix de forma molt substancial el nombre de càrrecs públics, i es prima l'interès local per sobre de qualsevol interès polític.

Tanmateix, és evident que en l'àmbit municipal cal introduir algunes fórmules que permetin que les alteracions del mapa municipal només es puguin fer a partir d'ara, si es verifica prèviament que els municipis tenen capacitat efectiva per exercir les seves compe-

tències, d'acord amb els principis que preveu aquesta Llei. Entre altres mesures de reforma, això es tradueix en l'establiment de noves condicions per alterar el mapa municipal, especialment per crear nous municipis, i en el foment i la incentivació de processos d'agrupació i fusió; en aquest sentit, la Llei conté un mandat al Govern de la Generalitat d'elaborar un programa específic per aplicar mesures de foment de fusions i agregacions municipals.

Per la seva banda, la vegueria ha de complir, per la seva naturalesa i característiques institucionals, una doble funció com a ens local i com a àmbit de prestació dels serveis territorials de la Generalitat. Com a ens local, les vegueries han de complir en darrera instància una funció de garantia dels serveis municipals amb l'exercici de les seves funcions de cooperació i assistència, dutes a terme de manera coordinada amb les comarques. També han de ser les administracions locals destinatàries de competències pròpies atribuïdes per les lleis sectorials, quan es tracti d'atribucions que, per la seva naturalesa o característiques, sigui convenient assignar-les a aquest nivell supramunicipal.

Amb relació als serveis que la Generalitat presta en el territori, la vegueria no pot ser considerada només com un àmbit territorial d'organització desconcentrada d'aquests serveis. L'existència dels consells de vegueria com a institucions de govern local ha de ser també aprofitada perquè la Generalitat pugui descentralitzar part de les seves funcions territorials, de manera que el els consells de vegueria n'assumeixin l'exercici. Aquesta opció a favor de la gestió ordinària per part de les vegueries de funcions executives de l'Administració de la Generalitat, pot contribuir així a una racionalització i simplificació important de l'organització perifèrica de la Generalitat.

La Llei, enfront el mecanisme de tutela dels ens locals, opta per reforçar els mecanismes de cooperació i coordinació interadministratives, mitjançant l'establiment d'un marc precís de fórmules de cooperació, i la simplificació tant dels òrgans de coordinació fins ara existents com dels instruments de cooperació.

La reordenació del sistema de competències que integren el govern local i de les relacions interadministratives es completa amb les adaptacions organitzatives que se'n deriven i també amb altres determinacions legals que cal destacar per la importància i la transcendència que tenen sobre la ciutadania.

En aquest sentit, cada cop són més grans les exigències que els ciutadans plantegen respecte de l'exercici de les funcions públiques i de la necessitat d'una major transparència, participació i, en definitiva, d'una major possibilitat de coneixement i de control dels motius que justifiquen les decisions públiques. Per aquesta raó, la Llei reconeix a la ciutadania drets relacionats amb la bona administració, la transparència i l'accés a la informació pública, el govern obert i la participació

ciutadana, que han de permetre millorar la implicació entre l'exercici del govern local i els ciutadans. La societat demana un paper més actiu en el disseny de les polítiques públiques, i la democràcia representativa no és exclouent ni contradictòria amb la introducció de vies de participació. És important que la política representativa i la democràcia participativa trobin un punt d'equilibri adequat, que eviti el risc de distanciament entre el poder polític i els ciutadans.

Des de la perspectiva interna, el reforçament del principi democràtic també obliga a actualitzar i completar la regulació que afecta l'estatut dels representants locals, especialment dels drets relacionats amb l'accés a la informació, la participació en els debats i l'exercici de les funcions d'impuls i control de l'acció del govern local. Alhora, es promou que les autoritats i els càrrecs directius locals retin comptes i assumeixin la responsabilitat davant la ciutadania

Aquesta Llei no té la vocació de substituir íntegrament tota la legislació vigent en matèria local de Catalunya. Per aquest motiu, no s'ha volgut seguir en aquest cas la tècnica de la reforma parcial de les lleis municipal i de règim local, d'organització comarcal i de vegueries, perquè això li faria perdre coherència i força en el seu sentit, contingut i claredat. La necessària clarificació i consolidació de la normativa local afectada per aquesta Llei es pot assolir per la via d'una reforma del dret local vigent que integri i harmonitzi totes les disposicions legals vigents en matèria local, un cop aprovada aquesta Llei. Aquesta solució també té l'avantatge d'incloure en un text únic les diverses lleis que actualment regulen l'organització territorial i el règim local de Catalunya, amb la intenció que es configuri com un codi de dret local de Catalunya.

En tot cas, per raó de la matèria que regula, aquesta Llei té la condició de llei de desenvolupament de l'Estatut, d'acord amb els articles 2.3 i 62.2 de l'Estatut.

TÍTOL PRELIMINAR

ARTICLE 1. OBJECTE

Aquesta Llei té per objecte regular el sistema de govern local de Catalunya, les competències locals i les seves diferents modalitats d'exercici, així com les relacions que es poden establir entre els diferents nivells de govern local i entre aquests i la Generalitat, mitjançant la fixació d'un marc comú dels diferents governs locals, en desenvolupament del capítol VI del títol II de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

TÍTOL I. PRINCIPIS

ARTICLE 2. AUTONOMIA LOCAL

1. El principi d'autonomia local garanteix als ens locals territorials el dret i la capacitat efectiva per orde-

nar i gestionar els assumptes públics de la seva competència en el marc de la llei, sota la seva responsabilitat i en benefici dels seus habitants, d'acord amb la Constitució espanyola, l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Carta europea de l'autonomia local, la legislació bàsica i la legislació local de Catalunya.

2. Aquest dret ha de ser exercit per òrgans de govern representatius, elegits per sufragi lliure, secret, igual, directe i universal. Aquest règim representatiu s'aplica als municipis i a les entitats municipals descentralitzades.

ARTICLE 3. ESTABILITAT PRESSUPOSTÀRIA I SOSTENIBILITAT FINANCERA

1. L'atribució de competències locals per les lleis ha de garantir que l'ens local al qual es faci l'atribució pugui complir amb els requisits que estableix la legislació sobre estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

2. El principi d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera també es pot garantir mitjançant l'aplicació de les fórmules d'exercici competencial comunes en l'àmbit supramunicipal, d'acord amb el que preveu aquesta Llei.

ARTICLE 4. PRINCIPI DE DIFERENCIACIÓ

1. D'acord amb el principi de diferenciació, les diferents característiques demogràfiques, geogràfiques, funcionals, organitzatives, de dimensió i de capacitat de gestió, que presenta la realitat municipal de Catalunya es tindran en compte per al reconeixement de competències municipals, per a la regulació o modificació del règim jurídic, orgànic, funcional i/o financer dels municipis.

2. L'aplicació del principi de diferenciació pot comportar un reconeixement asimètric de competències pròpies entre els municipis.

ARTICLE 5. PRINCIPI DE SUBSIDIARIETAT

D'acord amb el principi de subsidiarietat, la distribució de competències entre les diverses administracions ha de procurar que la seva assignació es faci preferentment a les administracions més properes als ciutadans, llevat que la naturalesa de les tasques que cal exercir o necessitats d'eficàcia o d'economia en justifiquin la prestació per part d'un ens local supramunicipal o per l'Administració de la Generalitat.

ARTICLE 6. RACIONALITAT I NO DUPLICITAT D'ACTUACIONS

1. Les lleis atributives de competències locals han de determinar clarament l'ens local que ha de ser titular i responsable directe de l'activitat, prestació o servei.

2. En el cas de competències atribuïdes a un ens local supramunicipal, l'exercici d'aquestes ha de tenir caràc-

ter excloent, sens perjudici de les formes de cooperació interadministrativa que es puguin establir.

ARTICLE 7. COOPERACIÓ I FLEXIBILITAT EN L'EXERCICI DE COMPETÈNCIES

1. L'atribució formal per la llei d'una competència local no exclou, llevat que la llei indiqui el contrari, que l'ens titular pugui exercir aquesta competència per mitjà de les formes de gestió comuna o per mitjà d'un ens local supramunicipal, en els termes que preveu aquesta Llei.

2. L'aplicació d'una d'aquestes fórmules pot esdevenir obligatòria, amb caràcter transitori, quan ho exigeixin la viabilitat de la prestació dels serveis mínims obligatoris i la garantia dels principis de sostenibilitat financera i d'eficiència.

ARTICLE 8. SUFICIÈNCIA FINANCERA

1. El principi de suficiència financera garanteix l'equilibri necessari entre les competències assumides per l'ens local i els recursos disponibles per a l'adequada prestació.

2. El principi de suficiència financera s'ha d'entendre referit a les competències efectivament exercides per l'ens local.

3. L'aplicació del principi a què es refereix l'article anterior ha de comportar, en els casos de delegació competencial, d'encàrrec de gestió i de dispensa de serveis, la transferència dels recursos suficients a l'ens responsable de la gestió, per tal de no comprometre la seva capacitat financera.

ARTICLE 9. DESCENTRALITZACIÓ

El principi de descentralització implica la transmissió de noves atribucions a les administracions destinatàries, per la qual cosa s'incrementen les possibilitats d'actuació respecte de les seves àrees d'actuació. Aquesta descentralització ha de comportar l'exercici de la competència, però no la transmissió de la seva titularitat.

ARTICLE 10. TRANSPARÈNCIA, BON GOVERN I PARTICIPACIÓ

1. Els ens locals han d'apropar les decisions als ciutadans, mitjançant l'obertura de vies per a la participació; han d'ajustar la seva actuació als principis de transparència i bon govern, i han de treballar per a l'assoliment d'una gestió més eficaç i eficient.

2. Els ens locals han de fomentar i promoure la participació de la ciutadania en l'elaboració de les polítiques públiques i en la gestió dels assumptes de la seva competència, per mitjà dels procediments participatius que preveu aquesta Llei i els que puguin establir mitjançant les seves pròpies normes. També compliran amb les obligacions derivades dels drets relatius a la trans-

parència, l'accés a la informació pública i el bon govern, establerts en aquesta Llei i en la legislació aplicable a totes les administracions públiques.

ARTICLE 11. REFORÇAMENT DE LA DEMOCRÀCIA INTERNA

1. Els ens locals han d'adoptar les mesures organitzatives, de funcionament, d'accés a la informació i de transparència, que siguin necessàries per permetre el millor exercici dels drets dels representants locals, especialment pel que fa al control i l'impuls de l'actuació dels òrgans executius locals.

2. Aquestes mesures no poden restringir ni limitar directament o indirectament el contingut dels drets reconeguts per aquesta Llei i la resta de l'ordenament jurídic.

TÍTOL II. DISPOSICIONS GENERALS

CAPÍTOL 1. L'ORGANITZACIÓ DEL GOVERN LOCAL

ARTICLE 12. ORGANITZACIÓ BÀSICA DEL GOVERN LOCAL

Els municipis i les vegueries són els ens locals bàsics en què s'estructura l'organització territorial de Catalunya i gaudeixen d'autonomia per a la gestió dels interessos respectius.

ARTICLE 13. ORGANITZACIÓ COMARCAL

Les comarques complementen l'organització bàsica del govern local de Catalunya com a ens locals per a la gestió en comú de competències i serveis municipals.

ARTICLE 14. ALTRES ENS LOCALS

Tenen també la condició d'ens locals de Catalunya:

- a) les àrees metropolitanes
- b) les mancomunitats de municipis
- c) les entitats municipals descentralitzades

ARTICLE 15. MARC REGULADOR GENERAL DELS ENS LOCALS

1. Els ens locals de Catalunya es regeixen per aquesta Llei i per la legislació d'organització territorial i de règim local, en els termes previstos per l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

2. També es regeixen per les lleis sectorials i les altres disposicions específiques i complementàries que els afectin.

3. Les àrees metropolitanes es regeixen per la seva llei de creació, per aquesta Llei i per les normes a què es refereixen els apartats anteriors.

4. El municipi de Barcelona es regirà pel seu règim especial d'acord amb el que disposa la secció setena del capítol I del títol III d'aquesta Llei.

ARTICLE 16. POTESTAT NORMATIVA LOCAL

1. La potestat normativa és una manifestació de l'autonomia pròpia dels ens locals i s'exerceix sobre les matèries que siguin de la seva competència i sota la seva responsabilitat, d'acord amb els principis de legalitat, competència i jerarquia.

2. Com a expressió de la potestat normativa els municipis, les vegueries i les comarques tenen les potestats reglamentària i d'autoorganització per les quals ordenen amb autonomia els assumptes que afecten els interessos respectius, d'acord amb les lleis.

3. Mitjançant normes de caràcter reglamentari regulen les matèries de competència local i els altres àmbits sobre els quals es projecta la seva autonomia, d'acord amb les lleis i les normes d'organització i funcionament respectives.

4. Les entitats municipals descentralitzades, les àrees metropolitanes i les mancomunitats de municipis exerceixen les potestats reglamentària i d'autoorganització, d'acord amb aquesta Llei, les disposicions de desenvolupament i els seus estatuts o normes de creació.

5. En els casos de règim especial, i en el es preveu per a la ciutat de Barcelona, la potestat normativa s'exerceix segons el que determinen les seves normes reguladores i, en allò que no s'hi preveu, pel que aquesta Llei disposa.

CAPÍTOL II. EL SISTEMA DE COMPETÈNCIES LOCALS

ARTICLE 17. PRINCIPIS GENERALS

1. En els termes que disposa l'Estatut d'autonomia de Catalunya, els governs locals catalans tenen competències sobre les matèries següents:

a) l'ordenació i la gestió del territori, l'urbanisme i la disciplina urbanística, i la conservació i el manteniment dels béns de domini públic local.

b) la planificació, la programació i la gestió d'habitatge públic i la participació en la planificació en sòl municipal de l'habitatge de protecció oficial.

c) l'ordenació i la prestació de serveis bàsics a la comunitat.

d) la regulació i la gestió dels equipaments de les entitats locals.

e) la regulació de les condicions de seguretat en les activitats organitzades en espais públics i en locals de concurrència pública. La coordinació mitjançant la Junta de Seguretat dels diversos cossos i forces presents al municipi.

- f) la protecció civil i la prevenció d'incendis.
- g) la planificació, l'ordenació i la gestió de l'educació infantil i la participació en el procés de matriculació en els centres públics i concertats del terme municipal, el manteniment i l'aprofitament, fora de l'horari escolar, dels centres públics i el calendari escolar.
- h) la circulació i els serveis de mobilitat i la gestió del transport de viatgers municipal.
- i) La regulació de l'establiment d'autoritacions i promocions de tot tipus d'activitats econòmiques, especialment les de caràcter comercial, artesanal i turístic i foment de l'ocupació.
- j) la formulació i la gestió de polítiques per a la protecció del medi ambient i el desenvolupament sostenible.
- k) la regulació i la gestió dels equipaments esportius i de lleure, i la promoció d'activitats.
- l) la regulació de l'establiment d'infraestructures de telecomunicacions i prestació de serveis de telecomunicacions.
- m) la regulació i la prestació dels serveis d'atenció a les persones, dels serveis socials públics d'assistència primària i el foment de les polítiques d'acolliment d'immigrants.
- n) la regulació, la gestió i la vigilància de les activitats i els usos que es porten a terme a les platges, als rius, als llacs i a la muntanya.
2. L'atribució de competències als municipis i a les vegueries es regeix pel que estableixen les lleis, d'acord amb els principis enumerats en el títol I d'aquesta Llei. Els ens locals han d'exercir les seves competències amb la capacitat efectiva per regular i gestionar els assumptes públics, sota la seva responsabilitat i en benefici dels ciutadans, sens perjudici de la coordinació, la programació i l'execució de competències amb les altres administracions públiques.
3. En els termes establerts en aquesta Llei, el Govern de la Generalitat pot delegar competències o encarregar la gestió dels seus serveis als ens locals, amb l'aportació dels recursos financers necessaris.
4. Els ens locals supramunicipals poden delegar competències en els ens d'àmbit territorial inferior, sempre que s'aportin els recursos financers necessaris en els termes establerts en aquesta Llei.
5. En tot cas, l'atribució de competències als ens locals s'ha de fer d'acord amb la naturalesa i les característiques d'aquests, les necessitats d'eficàcia i eficiència i amb respecte als principis de subsidiarietat i suficiència financera.

ARTICLE 18. COMPETÈNCIES PRÒPIES

1. Són competències pròpies dels ens locals les atribuïdes per la llei. Aquestes competències s'exerceixen per

l'ens local en règim d'autonomia i sota la seva pròpia responsabilitat.

2. Poden ser titulars de competències pròpies els municipis i les vegueries en els termes previstos en el títol II d'aquesta Llei. També ho poden ser les àrees metropolitanes en els termes establerts per la llei de creació respectiva.

3. La Llei determinarà els serveis que necessàriament han de prestar els municipis, l'establiment i la prestació dels quals és un dret subjectiu dels veïns, els quals poden exigir la seva prestació, d'acord amb les normatives de règim local i sectorials aplicables i amb respecte a les previsions d'aquesta Llei.

4. Les competències pròpies poden ser objecte de coordinació amb les competències d'altres administracions públiques, d'acord amb el que preveuen la legislació de règim local de Catalunya i aquesta Llei.

ARTICLE 19. COMPETÈNCIES COMPLEMENTÀRIES

1. Els ens locals poden promoure activitats i prestar serveis no inclosos en l'àmbit de les seves competències pròpies, sempre que es compleixin els requisits següents:

- quan l'activitat o servei contribueixi a satisfer una necessitat dels veïns.
- quan l'activitat o servei no estigui atribuïda expressament per llei a una altra Administració pública.
- quan l'ens local disposi de suficiència financera per promoure l'activitat o prestar el servei, i
- quan l'ens local tingui garantida la prestació dels serveis mínims obligatoris que per llei li corresponen.

2. La implantació de l'activitat o del servei no pot comprometre en cap cas l'exercici de les competències pròpies de l'ens local i ha de quedar garantida la sostenibilitat financera del seu exercici, així com el compliment del principi d'eficiència.

ARTICLE 20. COMPETÈNCIES DELEGADES

1. La Generalitat pot delegar en les comarques i vegueries l'exercici de competències que per la seva naturalesa o característiques no requereixen el seu exercici directe per part l'Administració de la Generalitat i no comportin l'exercici de potestats de planificació o coordinació que excedeixin de l'àmbit territorial de l'ens a què es delegui.

2. La Generalitat també pot delegar competències als municipis de més de 20.000 habitants quan la naturalesa o les característiques de l'activitat o servei ho permetin.

3. La delegació de competències ha de tenir com a finalitats apropar la gestió pública a la ciutadania, millorar l'eficàcia en la prestació dels serveis i simplificar les estructures administratives.

4. El règim jurídic de la delegació és el previst en aquesta Llei, en la legislació de règim local i en la legislació de règim jurídic i procediment de les administracions públiques. En qualsevol cas, la delegació no pot afectar la sostenibilitat financera de l'ens local i ha de garantir la suficiència financera de l'exercici de la competència.

5. Les vegueries poden delegar competències a les comarques i als municipis, sempre que es compleixin els requisits de l'apartat anterior.

6. Els municipis poden delegar a les comarques l'exercici de les seves competències per a la seva gestió en comú amb altres municipis, d'acord amb el que preveu l'article següent.

ARTICLE 21. COMPETÈNCIES EN RÈGIM DE GESTIÓ COMUNA

1. Els municipis poden gestionar en comú les seves competències per mitjà de la comarca o l'àrea metropolitana o, excepcionalment, mitjançant mancomunitats.

2. La gestió comuna de competències en l'àmbit comarcal o metropolità es regeix pel que preveu aquesta Llei, per la legislació en matèria d'organització comarcal i, si s'escau, per les normes de creació de les àrees metropolitanes.

3. La gestió comuna en l'àmbit comarcal o la seva previsió en el pla d'actuació comarcal exclou la gestió de la mateixa competència per una mancomunitat. L'atribució de la competència a una àrea metropolitana també exclou la gestió mancomunada.

4. Els municipis que hagin cedit l'exercici de les seves competències en el marc d'alguna de les formes de gestió comuna que es descriuen en aquesta Llei, no poden crear mancomunitats que tinguin per objecte la prestació de serveis relacionats amb la competència o competències cedides i tampoc no poden integrar-se en una mancomunitat ja existent amb el mateix objecte.

5. En tot cas, per crear una mancomunitat per a la prestació de serveis locals, s'ha d'acreditar que no es poden dur a terme per la comarca o l'àrea metropolitana i que no es poden complir les mateixes finalitats mitjançant la formalització d'un conveni de col·laboració interadministrativa.

ARTICLE 22. COMPETÈNCIES CONSORCIADES

1. Les competències dels ens locals poden ser exercides excepcionalment de forma consorciada amb altres administracions, organismes o entitats públiques, o amb entitats privades sense afany de lucre que tinguin finalitats d'interès públic concurrents amb la dels ens locals.

2. El règim jurídic dels consorcis és el previst en el capítol I del títol IV, en la legislació de règim local i en la

legislació de règim jurídic i procediment de les administracions públiques.

3. La creació de consorcis no pot tenir com a objecte activitats, obres o serveis gestionats en l'àmbit comarcal, previstos en el pla d'actuació comarcal o que afectin competències atribuïdes a una àrea metropolitana.

4. Els municipis que hagin cedit l'exercici de les seves competències en el marc d'alguna de les formes de gestió comuna que es descriuen en aquesta Llei, no poden crear consorcis que tinguin per objecte la prestació de serveis relacionats amb la competència o competències cedides i tampoc no poden integrar-se en un consorci ja existent amb el mateix objecte.

5. En tot cas, per crear un consorci per a la prestació de serveis locals, s'ha d'acreditar que no es poden complir les mateixes finalitats amb un cost inferior, mitjançant la concertació d'un conveni de col·laboració interadministrativa.

6. Els consorcis que tenen com a objecte la cooperació econòmica, tècnica i administrativa entre diverses administracions, es regeixen per les normes que regulen les relacions interadministratives. Tanmateix, en aquest cas també és aplicable el que preveuen els apartats anteriors.

ARTICLE 23. DISPOSICIONS COMUNES SOBRE LES COMPETÈNCIES MANCOMUNADES I CONSORCIADES

1. Sens perjudici del que preveuen els articles anteriors, la creació de mancomunitats i consorcis ha de comportar una millora objectiva de l'eficiència de la gestió pública, eliminar o no generar duplicitats administratives i complir amb la legislació d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

2. Aquests criteris també han de ser tinguts en compte per a l'establiment de convenis de col·laboració entre administracions per a la prestació de serveis.

TÍTOL III. ELS GOVERNS LOCALS

CAPÍTOL I. ELS MUNICIPIS

SECCIÓ 1A. EL MUNICIPI I EL SEU TERME

ARTICLE 24. EL MUNICIPI

El municipi és un ens local bàsic de l'organització territorial catalana que gaudeix d'autonomia, té potestat normativa i capacitat d'autoorganització i es configura com el mitjà essencial de participació de la comunitat local en els afers públics.

ARTICLE 25. REQUISITS MÍNIMS PER A L'ALTERACIÓ DELS TERMES MUNICIPALS

Per a qualsevol alteració dels termes municipals cal justificar en el procediment administratiu que aquesta alteració no contravé el principi d'estabilitat pres-

supostària i sostenibilitat financera en l'exercici de les serves competències i permet exercir les seves competències de manera eficient.

ARTICLE 26. CREACIÓ DE NOUS MUNICIPIS

1. Sens perjudici dels altres requisits establerts legalment, per crear nous municipis cal:

a) que es tracti de nuclis de població territorialment diferenciats i que hi hagi una franja classificada com a sòl no urbanitzable d'una amplada mínima de 5.000 metres entre els nuclis més propers dels municipis resultants.

b) que els municipis resultants del procés tinguin més de 10.000 habitants.

c) que el procés de creació de nous municipis comporti per als ciutadans una millora quant a la proximitat en l'accés als serveis i de participació en la presa de decisions i en la gestió de les polítiques públiques locals.

2. Els requisits establerts a l'apartat anterior no són d'aplicació en el supòsit de creació de municipis per fusió o agrupació d'altres ja existents.

SECCIÓ 2A. COMPETÈNCIES PRÒPIES

ARTICLE 27. ATRIBUCIÓ LEGAL DE COMPETÈNCIES PRÒPIES

1. Els municipis tenen competències pròpies, d'acord amb l'Estatut d'autonomia de Catalunya i en els termes que determinin les lleis, sobre les matèries següents:

a) la seguretat en llocs públics.

b) l'ordenació del trànsit de vehicles i de persones en les vies urbanes.

c) la protecció civil.

d) l'ordenació, la gestió i l'execució de l'urbanisme i la disciplina urbanística; la promoció i la gestió d'habitatges; els parcs i els jardins, la pavimentació de vies públiques urbanes i la conservació de camins i vies rurals municipals.

e) el patrimoni historicoartístic.

f) la protecció del medi ambient.

g) els abastaments, els escorxadors, les fires, els mercats i la defensa d'usuaris i de consumidors.

h) la protecció de la salubritat pública i el control d'aliments i begudes.

i) la participació en la gestió de l'atenció primària de la salut.

j) els cementiris i els serveis funeraris.

k) la prestació dels serveis socials i la promoció i reinserció socials.

l) el subministrament d'aigua potable i l'enllumenat públic i els serveis de neteja viària i el clavegueram.

m) el transport públic municipal de viatgers.

n) les activitats i les instal·lacions culturals i esportives, l'ocupació de l'oci i el turisme.

o) la participació en la programació de l'ensenyament i la cooperació amb l'administració educativa en la creació, la construcció i el manteniment dels centres docents públics; la intervenció en els òrgans de gestió dels centres docents i la participació en la vigilància del compliment de l'escolaritat obligatòria.

p) la promoció de tot tipus d'activitats econòmiques, especialment les de caràcter comercial, artesanal i turística i el foment de l'ocupació.

q) la regulació de l'establiment d'infraestructures de telecomunicacions i prestació de serveis de telecomunicacions.

r) la regulació, gestió i vigilància de les activitats i els usos que es porten a terme a les platges, als rius, als llacs i a la muntanya.

2. També són competències pròpies del municipi les que amb aquest caràcter els atribueixi una llei en altres àmbits materials no previstos en l'apartat anterior.

ARTICLE 28. RECONeixEMENT LEGAL DE LES COMPETÈNCIES PRÒPIES

Les lleis sectorials reguladores de les matèries a què es refereixen els apartats 1 i 2 de l'article anterior, han de determinar les potestats i funcions administratives que corresponen als municipis en relació amb l'àmbit material que es tracti, d'acord amb els principis a què es refereix l'article següent.

ARTICLE 29. CONDICIONS DEL RECONeixEMENT LEGAL DE LES COMPETÈNCIES PRÒPIES

1. Les lleis atributives de competències pròpies als municipis necessiten el contingut i l'abast concret de les potestats i les funcions que corresponen als municipis en relació amb l'àmbit material de què es tracti.

2. En tot cas, les lleis han de diferenciar amb claredat les competències municipals respecte de les que, dins el mateix àmbit material regulat, corresponguin a altres administracions públiques.

3. Les memòries dels projectes de llei que atribueixin competències pròpies als municipis han d'acreditar el compliment dels principis assenyalats en el títol I d'aquesta llei per tal de garantir la prestació adequada de l'activitat o del servei. Quan s'escaigui, s'haurà de preveure la forma per dotar als municipis dels recursos complementaris que siguin necessaris.

SECCIÓ 3A. SERVEIS MÍNIMS OBLIGATORIS MUNICIPALS**ARTICLE 30. SERVEIS MÍNIMS OBLIGATORIS DE COMPETÈNCIA MUNICIPAL**

1. Sens perjudici del que disposa aquesta Llei, els municipis han de prestar necessàriament els serveis mínims que determina la legislació de règim local i, en tot cas, els que es relacionen tot seguit:

a) en tots els municipis: l'enllumenat públic, cementiri, recollida de residus, neteja viària, abastiment domiciliari d'aigua potable, clavegueram, accés als nuclis de població, pavimentació i conservació de les vies públiques urbanes i control d'aliments i begudes.

b) en els municipis amb una població superior als 5.000 habitants, a més: parc públic i biblioteca pública i mercat.

c) en els municipis amb una població superior als 20.000 habitants, a més: protecció civil, prestació de serveis socials i instal·lacions esportives d'ús públic.

d) en els municipis amb una població superior als 30.000 habitants, a més: el servei de lectura pública de forma descentralitzada, d'acord amb el mapa de lectura pública.

e) en els municipis amb una població superior als 50.000 habitants, a més: transport col·lectiu urbà de viatgers, protecció del medi, servei de transport adaptat que cobreixi les necessitats de desplaçament de persones amb mobilitat reduïda.

2. Els municipis poden prestar els serveis mínims directament, indirectament o en règim de gestió comuna, d'acord amb el que preveu aquesta Llei i la legislació de règim local.

ARTICLE 31. ESTÀNDARDS DE QUALITAT

1. Els serveis mínims obligatoris han de complir els estàndards mínims de qualitat que s'estableixin per a tots o cadascun d'ells, d'acord amb la seva naturalesa i els principis de sostenibilitat financera i eficiència.

2. És objecte de desenvolupament normatiu la fixació dels estàndards de qualitat dels serveis mínims obligatoris, així com els criteris i la metodologia d'avaluació dels serveis, d'acord amb els requisits establerts en la legislació d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, amb respecte al principi de diferenciació i amb aplicació dels factors de correcció que corresponguin a la realitat socioeconòmica del món local a Catalunya.

3. Els municipis han de participar, mitjançant les organitzacions associatives més representatives, en el procés de fixació i actualització dels estàndards, així com en la definició dels criteris i de la metodologia d'avaluació.

ARTICLE 32. PRESTACIÓ DELS SERVEIS MÍNIMS OBLIGATORIS

1. Quan la prestació dels serveis mínims obligatoris pels mateixos municipis no permeti assolir els estàndards de qualitat o no superi els criteris d'avaluació establerts, la seva gestió es podrà atribuir a la comarca o, si s'escau, a l'àrea metropolitana, o a la vegueria, amb audiència del municipi afectat.

2. La prestació comarcal, metropolitana o veguerial dels serveis ha de comportar l'atribució a la comarca, a l'àrea metropolitana o a la vegueria de les potestats i funcions relatives a aquells, per tal de gestionar-los.

3. És objecte de desenvolupament normatiu el procediment per a l'establiment de la prestació comarcal, metropolitana o veguerial dels serveis mínims obligatoris, el qual ha d'incloure, necessàriament, l'audiència del municipi afectat. Aquesta regulació també ha d'incloure els criteris i la forma per determinar l'ens local supramunicipal que s'ha de fer càrrec de la prestació. L'acord corresponent ha d'incorporar el traspàs de mitjans materials i personals i dels recursos econòmics corresponents.

4. El municipi i la comarca, àrea metropolitana o vegueria han d'acordar els termes del traspàs. Si no hi ha acord, la Generalitat decidirà, en virtut del que estableixi la normativa de desenvolupament prevista en l'apartat anterior.

5. La comarca, l'àrea metropolitana o la vegueria han de prestar els serveis mínims mitjançant una de les fórmules de gestió previstes en la legislació de règim local.

ARTICLE 33. CRITERI GENERAL

1. La prestació dels serveis mínims obligatoris en els supòsits previstos en l'article 32, ha de correspondre preferentment a la comarca o, en el seu cas, a l'àrea metropolitana, llevat dels casos que la garantia de compliment dels estàndards de qualitat o dels principis d'eficiència i sostenibilitat financera justifiquin l'atribució a la vegueria.

2. L'atribució de la gestió a la vegueria no exclou la delegació a la comarca o, si s'escau, a l'àrea metropolitana, sempre que es compleixi el que preveu l'apartat anterior.

ARTICLE 34. REVERSIÓ DE LA PRESTACIÓ COMARCAL O VEGUERIAL DELS SERVEIS

1. Els municipis poden recuperar la gestió dels seus serveis mínims obligatoris si acrediten que poden complir els estàndards mínims de qualitat, sempre que hagi transcorregut com a mínim un període de quatre anys des de l'inici de la prestació del servei per part de l'ens supramunicipal. L'acord municipal que sol·liciti la reversió ha de ser adoptat pel ple per la majoria absoluta del nombre legal dels seus membres.

2. El procediment i les condicions de la reversió es determinaran en la normativa de desenvolupament a què es refereix l'article 32.3 d'aquesta Llei.

ARTICLE 35. DISPENSA DE SERVEIS MÍNIMS

1. Si l'establiment o la prestació de serveis mínims obligatoris resulta impossible o de difícil compliment, els municipis poden sol·licitar al Govern de la Generalitat la dispensa de l'obligació de prestar-los, d'acord amb la legislació local.

2. En cas que s'autoritzi la dispensa, s'aplica el que disposa l'article 33 d'aquesta Llei.

SECCIÓ 4A. COMPETÈNCIES DELEGADES

ARTICLE 36. COMPETÈNCIES DELEGADES ALS MUNICIPIIS

1. La Generalitat i les vegueries poden delegar competències als municipis d'acord amb el que estableix l'article 20.

2. En cap cas es poden delegar competències als municipis que no arribin als estàndards de qualitat per prestar els seus serveis mínims de competència municipal, d'acord amb el que preveu la legislació de règim local i aquesta Llei.

SECCIÓ 5A. SOSTENIBILITAT I QUALITAT DEL CONJUNT DE SERVEIS MUNICIPALS

ARTICLE 37. AVALUACIÓ DELS SERVEIS DE COMPETÈNCIA MUNICIPAL

1. Els municipis han de sotmetre a avaluació el conjunt dels seus serveis per determinar el compliment dels principis d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, racionalitat i no duplicitat d'actuacions i suficiència financera.

2. L'avaluació conjunta dels serveis té com a finalitats:

a) determinar la conveniència de mantenir o suprimir els serveis que no són de compliment obligatori d'acord amb les lleis.

b) determinar l'oportunitat de la gestió en comú dels serveis de caràcter obligatori per mitjà d'alguna de les fórmules previstes en aquesta Llei.

c) proporcionar als municipis els criteris de millora o reorganització dels serveis.

3. És objecte de desenvolupament normatiu l'establiment dels criteris, el procediment i els organismes que han d'intervenir en l'avaluació i les vies per fer públics els resultats.

ARTICLE 38. PERIODICITAT DE L'AVALUACIÓ CONJUNTA

1. L'avaluació conjunta dels serveis s'ha de realitzar periòdicament cada quatre anys, durant els dotze mesos posteriors a la constitució dels ajuntaments, un cop celebrades les eleccions municipals.

2. L'avaluació a què es refereix l'apartat anterior té la condició de mínima i no exclou l'establiment per l'ajuntament d'una periodicitat menor.

SECCIÓ 6A. AUTOORGANITZACIÓ MUNICIPAL

ARTICLE 39. NORMES D'AUTOORGANITZACIÓ MUNICIPAL

1. D'acord amb la capacitat d'autoorganització que l'Estatut d'autonomia de Catalunya i la Llei els reconeixen, els municipis regulen per mitjà dels seus reglaments orgànics la seva organització interna i el funcionament dels òrgans de govern.

2. Els reglaments orgànics, que tenen caràcter obligatori en els municipis de més de 5.000 habitants, han de regular, com a mínim, les matèries següents:

a) el règim jurídic i de funcionament dels òrgans de caràcter necessari.

b) l'estatut dels representants de l'ens local.

c) l'abast i el contingut de les funcions de control i fiscalització dels òrgans de govern municipal.

d) el funcionament dels grups polítics, quan s'escaigui, i les seves facultats d'iniciativa, especialment amb relació al que preveu la lletra anterior.

e) els òrgans complementaris i la seva regulació.

f) els mecanismes per complir les obligacions de transparència i accés a la informació pública.

g) la regulació dels instruments de participació ciutadana quan s'escaigui.

SECCIÓ 7A. RÈGIM ESPECIAL DE LA CIUTAT DE BARCELONA

ARTICLE 40. RÈGIM ESPECIAL DE LA CIUTAT DE BARCELONA

La ciutat de Barcelona, que és la capital de Catalunya, disposa d'un règim jurídic especial garantit per l'article 89 de l'Estatut d'autonomia i integrat per la Carta municipal de Barcelona, per la legislació que regula el règim especial del municipi de Barcelona, i per les disposicions emanades de l'Ajuntament de Barcelona en exercici de la seva potestat normativa.

La Carta municipal de Barcelona, aprovada per llei del Parlament de Catalunya, es configura com a norma bàsica de l'ordenament jurídic propi del govern local de la ciutat de Barcelona. Qualsevol norma sectorial

que afecti els governs locals haurà de tenir en compte el règim especial de la ciutat de Barcelona en el termes de l'article 89 de l'Estatut d'autonomia.

CAPÍTOL II. ENTITATS MUNICIPALS DESCENTRALITZADES

SECCIÓ 1A. NATURALESA JURÍDICA I CONSTITUCIÓ

ARTICLE 41. CONSTITUCIÓ

1. Les concentracions de població que dins d'un municipi constitueixin nuclis separats i que comptin, com a màxim, amb 10.000 habitants, es poden constituir en entitats municipals descentralitzades, per iniciativa de:

- a) dues terceres parts dels veïns majors d'edat del nucli que representin almenys el seixanta per cent del darrer cens electoral.
- b) de l'ajuntament corresponent.

Aquestes entitats tenen caràcter territorial i gaudeixen de personalitat jurídica pròpia i de plena autonomia en l'àmbit de les seves competències per al govern i l'administració del nucli de població.

2. No es pot constituir com a entitat municipal descentralitzada el nucli on té la seu l'ajuntament, ni si aquesta compta amb major població que la resta del municipi.

3. La constitució d'entitats municipals descentralitzades requereixen, a més:

- a) que concorrin circumstàncies de naturalesa geogràfica, històrica, social, econòmica o administrativa que ho requereixen.
- b) que l'entitat pugui comptar amb els recursos suficients per exercir amb la qualitat necessària les seves competències i atribucions, i
- c) que la constitució no comporti una pèrdua de qualitat en la prestació dels serveis generals del municipi i en garanteixi un nivell similar a la nova entitat.

4. L'acord municipal per a la seva constitució s'ha d'adoptar amb el vot favorable de la majoria absoluta dels membres del ple de l'ajuntament. Aquest acord ha de determinar les competències que ha d'assumir l'entitat i el sistema de participació en els ingressos i el repartiment dels béns i els drets de l'ajuntament. Així mateix, la seva aprovació comporta la determinació dels límits territorials dins els quals l'entitat ha d'exercir les seves competències.

5. L'acord s'ha d'exposar al públic per un termini de trenta dies mitjançant anunci al butlletí oficial corresponent i a la seu electrònica del municipi afectat, i ha de donar participació i audiència a la resta d'habitants del terme municipal.

6. L'aprovació definitiva correspon al Govern de la Generalitat, mitjançant decret, amb informe i dictamen previs i favorables de la Comissió Mixta de Govern Local de Catalunya i de la Comissió Jurídica Assessora, respectivament. El Govern de la Generalitat ha d'aprovar-ne la constitució quan l'acord de l'ajuntament i els informes i dictàmens siguin favorables. El termini per a l'adopció no pot ser superior a un any des de la petició al departament competent en matèria d'Administració local.

SECCIÓ 2A. ÒRGANS DE GOVERN, RÈGIM ELECTORAL I COMPETÈNCIES

ARTICLE 42. ÒRGANS DE GOVERN

1. El govern i administració autònoma de l'entitat municipal descentralitzada corresponen a un òrgan unipersonal de caràcter executiu, que rep la denominació de president o presidenta.

2. L'òrgan col·legiat de control adopta la denominació de junta de veïns i és format pels vocals i presidit pel president o presidenta.

3. Els vocals són escollits pels veïns de l'entitat municipal descentralitzada per sufragi universal, igual, lliure, directe i secret.

4. Poden funcionar en règim especial de consell obert les entitats municipals descentralitzades de menys de 250 habitants que gaudeixen d'aprofitaments comuns. La constitució en règim de consell obert requereix la petició de la majoria de veïns, l'acord del ple de l'entitat i l'aprovació del Govern de la Generalitat. El consell obert és presidit pel president o presidenta de l'entitat municipal descentralitzada i en formen part tots els electors.

ARTICLE 43. RÈGIM ELECTORAL

1. En el territori de cada entitat municipal descentralitzada s'elegeix el nombre de vocals resultant d'aplicar l'escala següent:

- a) entitats municipals descentralitzades amb una població de fins a 250 habitants: 3 vocals
- b) entitats municipals descentralitzades amb una població de 251 a 1.000 habitants: 5 vocals
- c) entitats municipals descentralitzades amb una població de 1.001 a 2.000 habitants: 7 vocals
- d) entitats municipals descentralitzades amb una població de 2.001 a 10.000 habitants: 9 vocals

2. Els partits polítics, coalicions, federacions o agrupacions poden presentar candidatures en una llista com a màxim de:

- a) tres noms en entitats municipals descentralitzades amb una població de fins a 250 habitants

b) cinc noms en entitats municipals descentralitzades amb una població de 251 a 1.000 habitants

c) set noms en entitats municipals descentralitzades amb una població de 1.001 a 2.000 habitants

d) nou noms en entitats municipals descentralitzades amb una població de 2.001 a 10.000 habitants

3. Les llistes electorals han de ser obertes, hi ha de figurar en un únic full totes les candidatures i ha de resultar escollit president el candidat més votat. Formen la junta de veïns els candidats que obtinguin un nombre de vots més elevat a continuació del president o presidenta, fins a completar el nombre total a elegir en funció de la població.

Cada elector ha de seleccionar els candidats als quals dóna el seu vot de la manera següent:

a) en entitats municipals descentralitzades de 3 vocals es pot seleccionar fins a dos candidats.

b) en entitats municipals descentralitzades de 5 vocals es poden seleccionar fins a quatre candidats.

c) en entitats municipals descentralitzades de 7 vocals es poden seleccionar fins a sis candidats.

d) en entitats municipals descentralitzades de 9 vocals es poden seleccionar fins a vuit candidats.

4. En cas d'empat entre candidats seleccionats de la mateixa candidatura, és elegit el candidat o candidats situats en un lloc més alt a la llista de la candidatura.

5. La presidència de l'entitat recau en el candidat amb més vots. En cas d'empat de candidats és escollit el que pertanyi a la candidatura que, en el seu conjunt, hagi obtingut més vots. Si no fos possible l'aplicació d'aquest criteri, l'empat es dirimeix per sorteig.

6. Per tenir la condició d'elegible cal ser veí en el territori de l'entitat municipal descentralitzada. Els candidats no poden formar part de més d'una candidatura ni es poden presentar en el mateix moment a les eleccions municipals.

7. Les eleccions se celebren en la mateixa data que les eleccions municipals.

8. En cas de vacant del president o presidenta per renúncia, mort o incapacitat el substitueix el següent vocal més votat, i, en cas d'empat, se segueix el mateix procediment que per a l'elecció del president o presidenta.

9. En cas de renúncia, mort o incapacitat d'un vocal, l'escó s'atribueix al candidat següent més votat.

10. En tot allò no previst en aquest article, és d'aplicació el règim establert a les eleccions municipals, en la mesura en què sigui compatible amb les especificitats de les entitats municipals descentralitzades.

ARTICLE 44. COMPETÈNCIES I RÈGIM DE FUNCIONAMENT

1. Les entitats municipals descentralitzades tenen competències sobre les matèries següents:

a) la vigilància dels béns d'ús públic i dels comunals.

b) la conservació i l'administració del seu patrimoni, inclòs el forestal, i la regulació de l'aprofitament dels seus béns comunals.

c) l'enllumenat públic i la neteja viària.

d) l'execució d'obres i la prestació de serveis de competència municipal d'interès exclusiu de l'entitat, quan no són a càrrec del municipi respectiu o de la comarca.

e) l'ordenació del trànsit de vehicles i de persones en el seu àmbit.

f) la conservació i el manteniment dels parcs i els jardins i del patrimoni històric i artístic del seu àmbit.

g) les activitats i equipaments socials, culturals i esportius directament vinculats a l'entitat.

h) l'atorgament de llicències d'obres que no requereixin projecte tècnic, d'acord amb la legislació urbanística.

i) l'atorgament de llicències d'ocupació de la via pública i del domini públic en general.

j) la promoció econòmica i turística.

2. L'entitat municipal descentralitzada participa en el procediment d'elaboració dels instruments de planejament urbanístic general i derivat que afectin exclusivament l'àmbit territorial de l'entitat mitjançant l'emissió d'informe en la fase prèvia a l'aprovació inicial.

3. L'Ajuntament pot delegar en l'entitat la intervenció en l'edificació i ús del sòl i del subsòl pel que fa a l'atorgament de llicències que afectin exclusivament el seu àmbit territorial.

4. Correspon al president o presidenta representar l'entitat, administrar-ne els interessos, executar els acords adoptats per la junta de veïns i les altres atribucions que corresponen a l'alcalde o alcaldessa, d'acord amb la legislació aplicable. Les atribucions i el règim de funcionament de la junta de veïns són els que corresponen al ple, en l'àmbit de les seves competències.

SECCIÓ 3A. SUPRESSIÓ

ARTICLE 45. SUPRESSIÓ DE LES ENTITATS MUNICIPALS DESCENTRALITZADES

1. La supressió de les entitats municipals descentralitzades es pot produir per iniciativa de:

a) la mateixa entitat

b) l'ajuntament, amb audiència prèvia de l'entitat

c) del Govern de la Generalitat, escoltada l'entitat i l'ajuntament

2. En el cas de la lletra a), la iniciativa de la supressió de l'entitat ha de ser ratificada pel ple de l'ajuntament per majoria absoluta, a fi d'eleva-la al Govern de la Generalitat perquè l'aprovi, si s'escau.

3. En el cas de la lletra b) l'ajuntament només podrà acordar-ne la iniciativa de la supressió per majoria absoluta del ple, amb l'audiència prèvia de l'entitat, i amb l'informe favorable previ del Govern de la Generalitat, un cop escoltades la Comissió de Delimitació Territorial i la Comissió Jurídica Assessora, quan el manteniment de l'entitat pugui comprometre l'estabilitat pressupostària i la sostenibilitat financera del municipi o repercuteixi negativament sobre l'eficiència o la qualitat de la prestació dels serveis municipals.

4. El Govern de la Generalitat pot suprimir d'ofici les entitats municipals descentralitzades en el supòsits de no presentació dels comptes anuals a la Sindicatura de Comptes durant dos exercicis pressupostaris consecutius. Així mateix, podrà suprimir les entitats esmentades si concorren les circumstàncies previstes a l'apartat 3 anterior, amb audiència de l'entitat i del municipi afectats.

CAPÍTOL III. LES COMARQUES

SECCIÓ 1A. DIVISIÓ TERRITORIAL COMARCAL

ARTICLE 46. LA COMARCA

La comarca és un ens local de l'organització territorial catalana d'àmbit supramunicipal formada per municipis per a la gestió de competències i serveis locals.

ARTICLE 47. DIVISIÓ COMARCAL DE CATALUNYA

La divisió comarcal de Catalunya és la que determina la legislació sobre organització comarcal, sens perjudici del que estableixen els articles 49 i 50.

ARTICLE 48. MODIFICACIÓ DE LES DEMARCACIONS COMARCALS

1. La modificació de les demarcacions comarcals es regeix pel que preveu la legislació sobre organització comarcal.

2. S'entén per modificació, el canvi d'adscripció comarcal de municipis sense que comporti la creació d'una nova comarca.

ARTICLE 49. CREACIÓ DE COMARQUES

1. Només es podrà crear una comarca quan es compleixin els requisits següents:

a) que els límits territorials de la comarca siguin continus.

b) que els límits territorials de la comarca quedin compresos dins una mateixa vegueria.

c) que la creació de la nova comarca representi una millora econòmica i de qualitat en la prestació dels serveis municipals.

d) que la nova comarca i les altres comarques directament afectades pel procés, puguin garantir la sostenibilitat financera i l'estabilitat pressupostària de l'exercici de les seves competències.

e) que la nova comarca i les altres comarques directament afectades pel procés, puguin gestionar amb eficiència els serveis corresponents.

f) que la creació de la nova comarca no generi duplicitats administratives o elimina les existents.

g) que la nova comarca agrupi municipis que sumin un mínim de 15.000 habitants.

2. La creació de comarques resta subjecta, en tot cas, al compliment dels requisits de procediment establerts en la Llei d'organització comarcal.

3. La creació d'una comarca per fusió o agrupació de comarques ja existents no requereix la justificació del punt 1.g) d'aquest article.

ARTICLE 50. SUBSTITUCIÓ DELS CONSELLS COMARCALS EN L'ÀMBIT TERRITORIAL DE LES ÀREES METROPOLITANES

1. Les àrees metropolitanes substitueixen els consells comarcals i assumeixen les seves funcions en l'àmbit territorial corresponent.

2. La creació d'una àrea metropolitana comporta la supressió del consell comarcal de la comarca o comarques en el cas que aquella o aquestes quedin incloses íntegrament en la demarcació territorial de l'àrea metropolitana.

3. En defecte de regulació per la Llei de creació de l'àrea metropolitana, s'apliquen les regles següents:

a) en el cas de supressió del consell comarcal, l'àrea metropolitana assumeix els mitjans personals i materials d'aquell i es subroga en tots els seus drets i obligacions, inclosos els derivats de les fórmules de cooperació interadministratives.

b) en el cas de modificació de la comarca, s'ha d'iniciar pel Govern el procediment de modificació comarcal que preveu la Llei d'organització comarcal, que en aquest cas resoldrà el mateix Govern per decret.

4. En els supòsits previstos en l'apartat anterior, s'ha de crear una comissió mixta, formada per representants de la comarca o comarques afectades i de l'àrea metropolitana per determinar la forma i els terminis dels traspassos o, en el seu cas, de les modificacions en la prestació dels serveis.

Aquesta comissió mixta, també serà d'obligatòria constitució amb motiu de la iniciativa legislativa de creació d'àrees metropolitanes.

ARTICLE 51. ADAPTACIÓ DE LES COMARQUES A LA DIVISIÓ VEGUERIAL

1. La divisió comarcal s'ha d'adaptar a les demarcacions veguerials de Catalunya previstes per la legislació sobre organització veguerial, de manera que cada comarca ha de formar part íntegrament d'una vegueria.
2. El que preveu l'apartat anterior no exclou la possibilitat de col·laboració entre comarques d'una vegueria amb altres comarques limítrofes d'una altra vegueria, ni entre comarques i vegueries limítrofes, d'acord amb el que preveu aquesta Llei.

SECCIÓ 2A. PRESTACIÓ DE SERVEIS PER PART DE LES COMARQUES

ARTICLE 52. COOPERACIÓ MUNICIPAL

1. La comarca exerceix les funcions de cooperació, assessorament i coordinació dels municipis, que li atribueix la legislació sobre organització comarcal.
2. En l'exercici de la funció de cooperació, la comarca ha de vetllar perquè les activitats i els serveis municipals es prestin amb un nivell de qualitat homogènia entre tots els municipis de la comarca.
3. Aquestes funcions s'exerceixen coordinadament amb les que tenen atribuïdes les vegueries en aquests mateixos àmbits.

ARTICLE 53. GESTIÓ COMUNA PER LA COMARCA DE COMPETÈNCIES MUNICIPALS

1. La comarca pot gestionar de forma comuna per a tots o per a alguns dels seus municipis, qualsevol activitat o servei de competència municipal.
2. Per exercir aquesta gestió caldrà:
 - a) que l'activitat o el servei s'inclogui en el pla d'actuació comarcal.
 - b) que el municipi delegui la gestió de la competència a la comarca.
3. La delegació de la gestió s'ha de fer per mitjà de conveni entre la comarca i el municipi, d'acord amb les regles generals previstes per a la delegació en aquesta Llei i la legislació aplicable.

ARTICLE 54. PRESTACIÓ COMARCAL DE SERVEIS MÍNIMS OBLIGATORIS DELS MUNICIPIS

1. La gestió de serveis mínims obligatoris per part de la comarca, en els supòsits regulats a l'article 32 d'aquesta Llei, pot afectar a tots o una part dels serveis mínims municipals.

2. La comarca també pot gestionar els serveis mínims municipals que hagin estat assumits per la vegueria, quan aquesta li encarregui la gestió.

ARTICLE 55. GESTIÓ DE SERVEIS MUNICIPALS

1. Sens perjudici del que disposa l'article 30 d'aquesta Llei, la comarca prestarà els serveis mínims de recollida de residus, d'abastament domiciliari d'aigua potable, de neteja viària i de control d'aliments i begudes dels municipis, i en el seu cas de les entitats municipals descentralitzades, de menys de 1.000 habitants.
2. La comarca podrà també prestar altres serveis mínims dels municipis que la integren.
3. La comarca ha d'establir els procediments necessaris perquè els municipis afectats puguin participar en la presa de decisions sobre la gestió dels serveis per la comarca i en el seguiment d'aquesta gestió.

SECCIÓ 3A. ÒRGANS DE GOVERN COMARCALS

ARTICLE 56. EL CONSELL COMARCAL

1. El govern i l'administració de la comarca corresponen al consell comarcal.
2. Són òrgans del consell comarcal:
 - a) el ple
 - b) la presidència
 - c) la vicepresidència
 - d) la gerència
 - e) la comissió especial de comptes
 - f) els altres òrgans que determini el reglament orgànic
3. L'exercici de les funcions de fe pública, assessorament legal preceptiu i control i fiscalització econòmicofinancera interna del consell comarcal estarà reservat al personal funcionari corresponent, d'acord amb la normativa sobre funció pública i amb la legislació de règim local.

ARTICLE 57. EL PLE

1. El ple del consell comarcal, que podrà adoptar la denominació de consell d'alcaldes i alcaldesses, està integrat pels alcaldes i alcaldesses dels municipis que formen part de la comarca.
2. El ple adopta els seus acords per consens de tots els membres. Només quan no sigui possible, s'adoptaran els acords pel sistema de vot ponderat. Cada alcalde o alcaldessa disposa d'un vot, més els vots addicionals en funció de la població del municipi, d'acord amb l'escala següent:
 - a) de 2.000 a 5.000 habitants: un vot més
 - b) de 5.001 a 10.000 habitants: dos vots més

- c) de 10.001 a 20.000 habitants: tres vots més
- d) de 20.001 a 50.000 habitants: quatre vots més
- e) de 50.001 en endavant: cinc vots més

3. En cas d'empat decideix el president o presidenta amb vot de qualitat, tret que es tracti d'acords que requereixin majoria absoluta per a la seva adopció.

4. Quan l'adopció d'acords es refereixi a serveis municipals, els alcaldes o alcaldesses dels ajuntaments que no participin d'aquest servei no tindran dret a vot.

ARTICLE 58. CONSTITUCIÓ DEL PLE

El ple del consell comarcal es constitueix en sessió pública el primer dia hàbil després de transcorreguts quinze dies naturals a comptar de l'endemà de la constitució dels ajuntaments, un cop celebrades les eleccions municipals.

ARTICLE 59. LA PRESIDÈNCIA

1. El president o presidenta és elegit en la sessió constitutiva del ple del consell comarcal d'entre els seus membres.

2. Per ser elegit president o presidenta, el candidat ha d'obtenir la majoria absoluta en la primera votació, o la majoria simple en la segona, d'acord amb el sistema de vot previst en l'article 57.2. En cas d'empat serà elegit l'alcalde o alcaldessa que tingui el suport del major nombre d'alcaldes o alcaldesses.

3. El president o presidenta nomenarà fins a tres vicepresidents/tes entre els membres del ple del consell comarcal.

ARTICLE 60. JUNTA DE GOVERN

1. El president o presidenta podrà nomenar junta de govern, amb facultats executives delegades per la presidència o el ple. La junta de govern estarà integrada per un nombre d'alcaldes i alcaldesses que no podrà ser superior a set persones, inclòs el president o presidenta. La designació d'aquests membres es farà a proposta dels partits polítics, coalicions, federacions o agrupacions en proporció al nombre de regidors i el resultat de les eleccions municipals.

2. També pot nomenar vicepresidents/tes i vocals de la junta d'entre els alcaldes o alcaldesses de la comarca, fins al nombre màxim de tres vicepresidències i tres vocalies.

3. Els membres de la junta de govern poden delegar el seu càrrec en un electe local.

ARTICLE 61. GERÈNCIA

1. El gerent és nomenat i cessat pel ple del consell comarcal a proposta del president/a.

2. L'acord de nomenament haurà d'acreditar la idoneïtat del candidat, el qual haurà de tenir la condició de personal directiu professional.

3. La gerència és incompatible amb la condició de càrrec electe en qualsevol nivell de l'àmbit territorial del consell comarcal.

ARTICLE 62. ATRIBUCIONS DELS ÒRGANS DEL CONSELL COMARCAL

1. Les funcions del ple del consell, de la presidència, de la vicepresidència i de la gerència, són les que determina la legislació sobre organització comarcal.

2. Les atribucions de la junta de govern i dels altres òrgans complementaris són les que determina el reglament orgànic del consell comarcal.

ARTICLE 63. RÈGIM DE FUNCIONAMENT I D'ADOPCIÓ D'ACORDS

Els òrgans del consell comarcal es regeixen per les normes de funcionament i d'adopció d'acords que preveu la legislació sobre organització comarcal, i, si de cas hi manquen, per les regles generals establertes en la legislació de règim local.

CAPÍTOL IV. LES VEGUERIES

SECCIÓ 1A. COMPETÈNCIES DE LES VEGUERIES

ARTICLE 64. LA VEGUERIA

La vegueria, com a ens local bàsic de l'organització territorial catalana determinat per l'agrupació de municipis, representa l'àmbit territorial específic per a l'exercici del govern intermunicipal de cooperació local i la divisió territorial adoptada per la Generalitat per a l'organització territorial dels seus serveis.

ARTICLE 65. COMPETÈNCIES PRÒPIES

1. Les vegueries tenen competències pròpies en els termes que determinin les lleis i, en tot cas, sobre les matèries següents:

- a) La coordinació dels serveis municipals entre ells per garantir la prestació integral i adequada dels serveis en tota la demarcació veguerial.
- b) L'assistència i la cooperació jurídica, econòmica i tècnica als municipis, especialment als que tenen menys capacitat econòmica i de gestió, seguint criteris d'equilibri territorial.
- c) El foment dels interessos propis de la vegueria.
- d) El foment de les polítiques d'acolliment d'immigrants.
- e) La prevenció d'incendis.
- f) La conservació de camins i vies rurals que transcorrin per més d'un terme municipal.

g) El tractament de residus i el tractament d'aigües residuals.

h) Aquelles competències que li atribueixin expressament les lleis.

2. Les funcions d'assistència i cooperació local previstes en la Llei de vegueries s'adrecen als municipis i a les comarques com a àmbit de gestió comuna de les competències municipals.

ARTICLE 66. COMPETÈNCIES DELEGADES A LA VEGUERIA

Les vegueries poden exercir per delegació competències de l'Administració de la Generalitat, d'acord amb el que preveu la secció tercera d'aquest capítol.

ARTICLE 67. COMPETÈNCIES DELEGADES PER LA VEGUERIA

1. Les vegueries poden delegar en les comarques les seves competències, d'acord amb la capacitat de gestió de cada comarca i amb els estàndards mínims de qualitat i sota els principis de racionalització administrativa, d'eficiència i de sostenibilitat financera.

2. La delegació pot incloure la totalitat de les funcions o serveis, o afectar-ne només una part, sempre que la delegació parcial no generi disfuncions.

3. La delegació serà obligatòria quan la comarca tingui capacitat per exercir les funcions o per gestionar els serveis, d'acord amb els estàndards mínims de qualitat i els principis de sostenibilitat financera i d'eficiència.

4. El que preveu aquest article serà aplicable, si s'escau, a les àrees metropolitanas.

SECCIÓ 2A. PRESTACIÓ DE SERVEIS PER PART DE LES VEGUERIES

ARTICLE 68. PRESTACIÓ DE SERVEIS PÚBLICS

1. Les vegueries poden prestar serveis públics de caràcter supracomarcal. Per al seu exercici es requereix:

a) que es justifiqui la necessitat o conveniència de l'establiment del servei

b) que el servei no formi part d'una competència atribuïda expressament per llei a una altra administració pública

c) que es garanteixi la sostenibilitat financera del servei, i

d) que el servei es pugui gestionar d'acord amb el principi d'eficiència i no generi duplicitats administratives.

2. Les vegueries poden prestar els serveis públics que els ens locals els hagin encarregat de gestionar o els hagin delegat.

ARTICLE 69. COOPERACIÓ ENTRE LA VEGUERIA I LES COMARQUES O ÀREES METROPOLITANES

1. En cada vegueria s'ha de constituir una comissió per articular les relacions interadministratives amb les respectives comarques o àrees metropolitanas, i establir els criteris de cooperació i de coordinació de les competències respectives i delegades, si s'escau.

2. La comissió estarà integrada pel president o presidenta del consell de vegueria i pels presidents o presidentes dels consells comarcals o àrees metropolitanas.

SECCIÓ 3A. LA VEGUERIA COM A ÀMBIT TERRITORIAL DE PRESTACIÓ DELS SERVEIS DE L'ADMINISTRACIÓ DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

ARTICLE 70. PRINCIPIS DE L'ORGANITZACIÓ TERRITORIAL DELS SERVEIS DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

1. La vegueria és la divisió en què s'organitzen territorialment els serveis de la Generalitat.

2. La divisió veguerial no exclou la creació de subdivisions territorials dins la demarcació veguerial comunes a tots els departaments de la Generalitat de Catalunya quan les especificitats pròpies de determinades zones del territori així ho aconsellin i, amb caràcter excepcional per a determinats departaments o serveis quan les característiques d'un servei concret així ho requereixin.

ARTICLE 71. GESTIÓ ORDINÀRIA DELS SERVEIS TERRITORIALS PELS CONSELLS DE VEGUERIA

1. D'acord amb el principi de descentralització, els consells de vegueria podran dur a terme la gestió de les funcions executives que corresponen als serveis territorials de l'Administració de la Generalitat quan per l'estructura mateixa dels serveis o per llur característiques:

a) no requereixin el seu exercici directe per l'Administració de la Generalitat de Catalunya

b) no necessitin una unitat de gestió

c) no comportin l'exercici de potestats de planificació o coordinació.

2. La gestió ordinària dels serveis pels consells de vegueria es realitza, si s'escau, mitjançant delegació de la Generalitat de Catalunya.

ARTICLE 72. COORDINACIÓ ENTRE ELS CONSELLS DE VEGUERIA I ELS SERVEIS TERRITORIALS DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

1. La coordinació entre els consells de vegueria i els serveis territorials de la Generalitat s'articula mitjançant la comissió de coordinació territorial de cada vegueria.

2. Aquesta comissió és l'instrument bàsic per articular les relacions interadministratives i per coordinar les polítiques públiques entre els consells de vegueria i els serveis territorials de la Generalitat.

3. La comissió també té com a funció elaborar estudis i informes sobre la prestació dels serveis locals i els de la Generalitat en la vegueria, als efectes de l'aplicació de l'article anterior o d'altres fórmules previstes en aquesta Llei que permetin una millor gestió dels serveis locals.

CAPÍTOL V. LES MANCOMUNITATS I LES ÀREES METROPOLITANES

ARTICLE 73. CREACIÓ DE MANCOMUNITATS

1. Els municipis poden associar-se en mancomunitats de municipis per establir, gestionar o executar en comú obres i serveis determinats de la seva competència, sempre que concorrin els requisits següents:

a) que els serveis no puguin ser gestionats per les comarques o les vegueries, d'acord amb el que preveu aquesta Llei

b) que la creació de la mancomunitat suposi una millora econòmica i de qualitat en la prestació dels serveis municipals

c) que no es pugui assolir la mateixa finalitat mitjançant un conveni de col·laboració interadministrativa

d) que el projecte de creació de la mancomunitat compleixi els principis d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera per a la prestació dels serveis de competència municipal.

2. En cap cas es poden crear mancomunitats per gestionar serveis municipals inclosos en el pla d'actuació comarcal.

ARTICLE 74. PROCEDIMENT DE CREACIÓ

1. Els municipis que pretenguin constituir una mancomunitat han d'elaborar una memòria justificativa del compliment dels requisits establerts en l'article anterior.

2. La memòria ha de ser informada per la comarca o comarques o, si s'escau, per les àrees metropolitanes que corresponguin, i ha de ser tramesa, juntament amb els informes emesos, al departament de la Generalitat competent en matèria de règim local.

3. El departament de la Generalitat competent en matèria de règim local verificarà el compliment dels requisits necessaris per crear la mancomunitat i elabora el corresponent informe preceptiu i vinculant.

ARTICLE 75. DISSOLUCIÓ DE LES MANCOMUNITATS

1. Les mancomunitats es dissoldran per les causes previstes en els seus estatuts o acords fundacionals.

2. El Govern de la Generalitat acordarà la dissolució de les mancomunitats amb motiu de la manca de presentació dels comptes anuals a la Sindicatura de Comptes durant dos exercicis consecutius.

3. Els efectes de la dissolució i, en particular, els relatius al traspàs dels mitjans econòmics, personals i materials als municipis integrants de la mancomunitat seran els previstos en els estatuts o acords fundacionals.

ARTICLE 76. LES ÀREES METROPOLITANES

Aquesta Llei preveu la gestió de competències municipals i la prestació dels serveis mínims obligatoris dels municipis, així com la substitució de la comarca per part de les àrees metropolitanes, però la creació, modificació, supressió i l'establiment del règim jurídic de les àrees metropolitanes es regula per la seva llei de creació, d'acord amb el que disposa l'Estatut d'autonomia de Catalunya i per aquesta Llei.

TÍTOL IV. COOPERACIÓ I COORDINACIÓ

CAPÍTOL I. COOPERACIÓ INTERADMINISTRATIVA

ARTICLE 77. COOPERACIÓ INTERADMINISTRATIVA

1. S'entén per cooperació interadministrativa la cooperació econòmica, tècnica i administrativa entre les administracions locals i entre aquestes i la Generalitat.

2. La cooperació interadministrativa serà de caràcter voluntari, llevat dels casos en què la Llei la configura com un mandat específic en relació amb l'Administració de la Generalitat o un ens supramunicipal.

3. El sistema ordinari de cooperació interadministrativa voluntària és el conveni entre les administracions interessades. La cooperació interadministrativa mitjançant consorci es podrà establir quan la seva finalitat no es pugui assolir adequadament a través d'un conveni i s'acrediti el compliment del seu objectiu amb un cost inferior.

ARTICLE 78. EL PLA DIRECTOR D'INVERSIONS LOCALS DE CATALUNYA

1. El Pla director d'inversions locals de Catalunya és l'instrument bàsic de la cooperació econòmica per a la realització de les obres i serveis d'àmbit municipal. La seva finalitat és assegurar a tot el territori de Catalunya la prestació dels serveis sota el principi d'equilibri territorial.

2. El Pla coordina i integra les prestacions per a la cooperació econòmica en obres i serveis d'àmbit municipal de la Generalitat, dels ens locals i de les altres administracions públiques.

3. Són beneficiaris del Pla els municipis, les entitats municipals descentralitzades, les comarques i, si s'escau, els altres ens locals que exerceixin o gestionin competències d'àmbit local.

ARTICLE 79. PARTICIPACIÓ DELS ENS LOCALS EN ELS INGRESSOS DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

La participació dels ens locals de Catalunya en els ingressos de la Generalitat s'establirà mitjançant una llei que establirà els criteris de distribució, així com el fons de finançament que correspongui.

ARTICLE 80. ELS CONSORCIS

1. Les competències locals poden ser exercides mitjançant consorcis, d'acord amb el que preveu l'article 22.

2. Els estatuts del consorci hauran de recollir expressament l'administració pública a la qual estigui adscrit. Quan hi participin persones jurídiques privades sense afany de lucre que tinguin finalitat d'interès públic concurrent, el consorci també estarà adscrit a una administració pública, d'acord amb els criteris de l'apartat anterior.

3. Els consorcis estaran subjectes al règim pressupostari, comptable i de control de l'administració pública a què estiguin adscrits.

4. Es portarà a terme una auditoria de comptes anuals que serà responsabilitat de l'òrgan de control de l'administració a la qual s'hagi d'adscriure el consorci.

5. El règim jurídic aplicable al personal dels consorcis serà el de l'administració pública de procedència i les retribucions no superaran les establertes en els llocs de treball equivalents d'aquesta administració.

ARTICLE 81. SOSTENIBILITAT FINANCERA DELS CONSORCIS

1. La creació i el manteniment dels consorcis estan condicionats a l'estabilitat pressupostària, a la sostenibilitat financera i a l'eficiència del servei.

2. Pel que fa a la creació, les administracions promotores del consorci han d'elaborar una memòria justificativa de la necessitat de creació del consorci i del compliment dels requisits legalment establerts, i hauran de donar audiència prèvia a les altres administracions locals afectades.

3. També hauran de sotmetre el projecte de creació del consorci a informe preceptiu de la Generalitat.

4. No es podrà constituir el consorci si l'informe de la Generalitat determina que no es poden complir els requisits a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article i els de l'article 22.

ARTICLE 82. EXTINCIÓ DELS CONSORCIS

1. Són causes d'extinció dels consorcis, a més de les previstes estatutàriament:

a) La manca de presentació dels comptes anuals a la Sindicatura de Comptes durant dos exercicis pressupostaris consecutius.

b) La presentació durant dos exercicis pressupostaris consecutius, o tres discontinus dins un període de cinc anys, d'una situació de dèficit.

2. La successió en els drets i obligacions del consorci s'articularà en la forma prevista en els seus estatuts, també en els supòsits d'extinció forçosa establerts en el paràgraf anterior.

CAPÍTOL II. COORDINACIÓ INTERADMINISTRATIVA

ARTICLE 83. COORDINACIÓ DELS SERVEIS

1. A més dels supòsits generals previstos en la legislació local per a l'exercici de les facultats de coordinació, la Generalitat també podrà coordinar l'activitat dels ens locals per tal de garantir:

a) que compleixen els principis d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera

b) que no es produeixin duplicitats administratives amb relació a la prestació dels serveis locals

c) la viabilitat econòmica i la qualitat dels serveis mínims obligatoris.

2. El Govern de la Generalitat pot establir per reglament, si és necessari, els criteris mínims de coordinació als quals han d'ajustar la seva actuació els ens locals i el procediment per verificar-ne l'aplicació.

ARTICLE 84. CREACIÓ I FUNCIONAMENT DE LA COMISSIÓ MIXTA DE GOVERN LOCAL DE CATALUNYA

1. Es crea la Comissió Mixta de Govern Local de Catalunya com a òrgan general i permanent, mitjançant el qual s'articulen les relacions de col·laboració entre la Generalitat i els ens locals.

2. La Comissió Mixta de Govern Local de Catalunya està adscrita al departament competent en matèria d'Administració local. Està integrada, sota la presidència de la persona titular del departament, per un nombre igual de representants de l'Administració de la Generalitat i dels ens locals. La designació de representants dels ens locals correspon a les associacions d'ens locals, d'acord amb la seva representativitat.

3. La Comissió es reuneix, convocada pel president o presidenta, a iniciativa pròpia o a sol·licitud de la representació local. Els acords s'adopten per consens entre les dues representacions i la voluntat de la representació local s'obté per majoria absoluta dels seus membres.

TÍTOL V. ESTATUT DELS REPRESENTANTS LOCALS

CAPÍTOL I. ÀMBIT D'APLICACIÓ

ARTICLE 85. ÀMBIT D'APLICACIÓ

1. Es consideren representants locals, als efectes del que preveu aquest títol, els membres electes de les entitats locals regulades en aquesta Llei.
2. Aquest títol també és d'aplicació supletòria als consellers metropolitans, en allò que no estigui previst en la llei de creació de l'àrea metropolitana.

CAPÍTOL II. DRETS I DEURES DELS REPRESENTANTS LOCALS I LLURS GARANTIES

ARTICLE 86. DRET A LA INFORMACIÓ

1. Tot representant local té dret a accedir a aquella informació que, segons les lleis, sigui pública i aquella altra que sigui necessària per al desenvolupament de llurs funcions. La resolució denegatòria de la petició d'informació pels motius establerts en les lleis requerirà, en tot cas, l'informe preceptiu previ del secretari de l'ens local.
2. Quan les dades, informes o documents estiguin subjectes a límits legals d'informació, s'haurà de permetre l'accés parcial als continguts no protegits.

ARTICLE 87. DRET A REBRE INFORMACIÓ JURÍDICA I TÈCNICA

En les condicions que determini el reglament orgànic, els representants locals tenen dret a rebre dels serveis de l'ens local, la informació jurídica i tècnica necessària per complir les seves tasques.

ARTICLE 88. DRETS I DEURES AMB RELACIÓ ALS PROCESSOS DE PRESA DE DECISIÓ EN EL PLE I EN COMISSIÓ

1. Els representants que, d'acord amb la llei i el reglament orgànic, han promogut una sessió extraordinària del ple o de la comissió han de proposar l'ordre del dia de la sessió.
2. Una quarta part dels representants locals o dos grups poden sol·licitar compareixences al ple o a les comissions, d'acord amb el que disposi el reglament orgànic. Les compareixences del personal directiu, funcional o laboral de l'ens local i dels organismes, les empreses i les entitats que en depenen estaran condicionades a l'autorització de la presidència de l'ens local.
3. Els representants locals poden delegar el seu vot en les sessions dels òrgans col·legiats, en cas de permís per causa de maternitat, paternitat o baixa per malaltia greu mèdicament acreditada.

4. Una quarta part dels representants o dos grups poden sol·licitar la creació de comissions, grups de treball o altres òrgans.

ARTICLE 89. RETRIBUCIÓ DELS REPRESENTANTS LOCALS

1. Els representants tenen dret a rebre les percepcions econòmiques pel compliment de les seves funcions d'acord amb les lleis i les disposicions locals.
2. Les disposicions locals relatives a la determinació de les retribucions, assistències i indemnitzacions són competència del ple. Aquestes disposicions seran públiques i accessibles.
3. La llei de pressupostos de la Generalitat fixarà anualment els límits màxims de les retribucions i drets d'assistència anuals a percebre pels representants locals a Catalunya. Aquests límits s'han de fonamentar en els criteris següents:
 - Tipus d'ens local.
 - Població.
 - Circumstàncies econòmiques de l'ens local, en especial la capacitat financera.
 - Tasques i funcions assignades al representant local.
4. La llei de pressupostos determinarà anualment la quantitat màxima que cada ens local podrà destinar a la totalitat de les retribucions dels representants locals mitjançant la fixació d'un percentatge màxim sobre els ingressos ordinaris de l'ens, d'acord amb el darrer pressupost liquidat.
5. La percepció de retribucions en règim de dedicació exclusiva o parcial amb càrrec als pressupostos d'un ens local serà incompatible amb la percepció de drets d'assistència als òrgans col·legiats de la mateixa entitat o dels seus organismes dependents o adscrits, inclosos els de naturalesa empresarial. Els drets d'assistència a òrgans col·legiats d'altres administracions o organismes tindran un límit màxim del trenta per cent de les retribucions que corresponguin a la dedicació exclusiva a l'ens de procedència.
6. Les quanties que s'estableixin en concepte de drets d'assistència a les sessions d'un òrgan col·legiat seran iguals per a tots els seus membres.

ARTICLE 90. REGISTRE D'INTERESSOS

1. El Registre d'interessos dels representants locals, que integrarà el Registre d'activitats i de béns, és públic i es pot consultar d'acord amb el que determinen la legislació sobre transparència i accés a la informació pública i el reglament orgànic.
2. El Registre d'interessos està sota la responsabilitat directa del secretari o secretària de l'ens local.

CAPÍTOL III. GRUPS POLÍTICS LOCALS

ARTICLE 91. ELS GRUPS POLÍTICS LOCALS

1. Tots els grups polítics tenen els mateixos drets.
2. Els representants locals no adscrits conservaran els seus drets individuals, però no adquiriran cap dret propi dels grups que els suposi una millora respecte de la situació de pertinença al grup polític d'origen.
3. Cada grup nomena els membres que l'han de representar, incloent-hi preceptivament el portaveu.

ARTICLE 92. FUNCIONS DELS GRUPS POLÍTICS LOCALS

Correspon als grups polítics locals:

Expressar la seva posició en les sessions i debats del ple i de les comissions.

Presentar propostes al ple o a les comissions per ser debatudes i votades, d'acord amb el reglament orgànic.

Sol·licitar compareixences de persones i entitats a les comissions d'acord amb el que disposa aquesta Llei i el reglament orgànic. Les compareixences del personal directiu, funcional o laboral de l'ens local i dels organismes, les empreses i les entitats que en depenen estaran condicionades a l'autorització de la presidència de l'ens local.

Impugnar els actes, acords i resolucions de l'ens local quan hi hagi legitimació per fer-ho.

Les altres facultats que els atribueixi el reglament orgànic.

TÍTOL VI. TRANSPARÈNCIA, ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA I BONA ADMINISTRACIÓ

CAPÍTOL I. TRANSPARÈNCIA I INFORMACIÓ PÚBLICA

ARTICLE 93. OBLIGACIONS DE TRANSPARÈNCIA

1. Els ens locals han de difondre de manera veraç i objectiva la informació pública d'interès general perquè els ciutadans puguin conèixer l'actuació i el funcionament de l'ens i exercir el control de la seva actuació.
2. La informació subjecta al règim de transparència ha de comprendre, com a mínim:
 - a) l'organització i l'estructura administrativa de l'ens local
 - b) la gestió econòmica i pressupostària i del patrimoni
 - c) les decisions d'especial rellevància jurídica
 - d) la plantilla, la relació de llocs de treball i el règim retributiu
 - e) els convenis i els contractes

f) la informació relativa a la participació de l'ens en consorcis, mancomunitats i altres organismes de gestió comuna o de cooperació

g) les convocatòries i l'atorgament de subvencions i ajuts públics

h) els procediments administratius relacionats amb l'exercici de les seves competències

i) els informes, estudis, plans, programes i memòries generals

j) les dades relatives als procediments d'accés a l'ocupació pública a l'ens local

k) el resultat de les avaluacions previstes en l'article 37.

3. El deure de transparència inclou en tot cas les matèries i actuacions la publicitat de les quals s'estableix expressament per una norma.

ARTICLE 94. PORTAL DE LA TRANSPARÈNCIA

1. Els municipis i entitats municipals descentralitzades de més de 5.000 habitants, les comarques i les vegueries han de disposar d'un portal de la transparència per donar compliment a les obligacions de transparència. El portal s'ha de configurar com una plataforma electrònica de publicitat a Internet, ha de ser fàcilment identificable i n'ha de permetre als ciutadans la consulta àgil i ràpida.

2. Els portals de la transparència han de garantir que la informació es difongui de manera constant i actualitzada i el seu contingut ha d'estar organitzat temàticament i cronològicament, incorporant-hi índexs i guies de consulta.

3. Els portals de la transparència dels ens locals s'han d'integrar en el Portal de la transparència de la Generalitat d'acord amb els criteris de coordinació establerts per decret.

ARTICLE 95. DRET D'ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

1. Els ciutadans tenen dret a accedir a la informació pública dels ens locals, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

2. L'exercici d'aquest dret no es pot condicionar a la concurrència d'un interès personal, no està subjecte a motivació, ni requereix la invocació de cap norma.

3. El dret d'accés inclou la informació elaborada per l'Administració i la que tingui en el seu poder com a conseqüència de l'activitat o l'exercici de les seves funcions.

4. El dret d'accés a la informació pública inclou qualsevol forma o suport en el qual la informació hagi estat elaborada o es conservi.

ARTICLE 96. GARANTIES I LÍMITS DEL DRET D'ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

1. L'accés a la informació pública està limitat per la preservació dels drets i interessos públics o de terceres persones que, d'acord amb la llei, poden justificar la denegació de l'accés o la seva restricció. En qualsevol cas, l'exercici d'aquest dret s'haurà de dur a terme amb criteris de racionalitat que no comprometin el funcionament ordinari dels serveis administratius de l'ens local.

2. Els ens locals han d'adoptar les mesures organitzatives i procedimentals necessàries per fer efectiu el dret d'accés a la informació pública i garantir-ne el compliment.

3. L'accés a la informació pública és gratuït quan es consulti en el lloc on es trobi dipositada, o si es lliura en format electrònic, sens perjudici en aquest últim cas de la possibilitat que el lliurament estigui subjecte a taxa per raó dels costos d'emissió de la informació.

ARTICLE 97. COOPERACIÓ I COORDINACIÓ LOCAL I AMB LA GENERALITAT DE CATALUNYA

1. Les comarques i, si escau, les vegueries poden assumir les obligacions de transparència i d'accés a la informació pública dels seus municipis, en l'exercici de les funcions de cooperació i assistència municipal que preveu aquesta Llei.

2. Els ens locals poden complir les seves obligacions de transparència per mitjà del Portal de la transparència de la Generalitat, mitjançant el conveni de cooperació corresponent.

3. Aquesta cooperació també pot incloure l'adscripció al procediment especial de reclamacions en matèria d'accés a la informació pública que s'estableixi en l'àmbit de la Generalitat.

ARTICLE 98. PRINCIPIS DEL GOVERN OBERT

1. Els ens locals han d'ajustar la seva actuació al principi de govern obert. S'entén per govern obert el capteniment de la gestió i de l'actuació pública fonamentat en els principis següents:

- a) el diàleg permanent entre l'Administració i els ciutadans
- b) la participació i col·laboració ciutadana en la definició de les polítiques públiques
- c) el foment de la transparència i de l'accés a la informació com a condició necessària per a la participació
- d) el rendiment de comptes i l'assumpció de responsabilitat davant els ciutadans, per part de les autoritats locals i els càrrecs directius
- e) el foment de l'accés electrònic a l'Administració en tots els àmbits de relació.

2. Els ens locals impulsaran el govern obert per mitjà dels instruments de transparència i els que permetin la millor interrelació amb els ciutadans i, especialment, els de caràcter participatiu.

ARTICLE 99. CODI DE CONDUCTA DELS MEMBRES ELECTES I CÀRRECS DIRECTIUS

1. Els representants locals i els càrrecs directius dels ens locals han d'ajustar la seva actuació als principis ètics i regles de conducta establerts per la legislació sobre transparència, accés a la informació pública i bon govern.

2. Els representants locals i els càrrecs directius dels ens locals estan subjectes al règim d'incompatibilitat que determinin les lleis i a les obligacions de declaració d'activitats, patrimonial i d'interessos establerts per la llei, que tenen el caràcter de públiques.

CAPÍTOL II. EL SÍNDIC MUNICIPAL DE GREUGES

ARTICLE 100. FUNCIÓ DEL SÍNDIC MUNICIPAL DE GREUGES

1. El síndic/a municipal de greuges vetlla en l'àmbit municipal per la protecció i defensa dels drets constitucionals, estatutaris i legals dels veïns. Vetlla especialment perquè es compleixin els principis de transparència, accés a la informació, bona administració i participació ciutadana.

2. Per dur a terme la seva funció pot supervisar:

- L'administració municipal.
- Els organismes dependents o vinculats a l'administració municipal.
- Les empreses municipals de capital totalment o parcialment públic.
- Les empreses privades que duguin a terme activitats o prestin serveis públics municipals.
- Les empreses privades pel que fa a l'aplicació de subvencions, ajuts o recursos municipals.
- Tots aquells organismes que exerceixin per delegació competències locals.

ARTICLE 101. ESTABLIMENT DE L'ÒRGAN, ELECCIÓ I DURADA DEL CÀRREC

1. Els municipis amb una població superior a 5.000 habitants poden establir l'existència de l'òrgan unipersonal del síndic municipal de greuges i regular-ne l'estatut, si ho decideix el ple per majoria absoluta. Aquest càrrec serà honorífic i no retribuït.

2. El síndic/a municipal de greuges és escollit pel ple del municipi, a proposta de l'alcalde o alcaldessa després de les consultes prèvies als grups i les entitats ciu-

tadanes del municipi. Per a l'elecció, cal assolir una majoria absoluta.

3. El càrrec de síndic/a municipal de greuges té una durada de cinc anys, prorrogables per nous períodes de la mateixa durada per acord de la majoria prevista en l'apartat anterior.

4. El síndic/a municipal de greuges presentarà anualment davant el ple municipal la memòria de les seves actuacions referides a l'any anterior.

ARTICLE 102. INCOMPATIBILITATS, SUSPENSÍO I CESSAMENT

1. El càrrec de síndic/a municipal és incompatible amb pertànyer a un partit polític; càrrec públic; funcions directives en sindicats o associacions empresarials; funcions administratives al servei del municipi, organismes públics municipals o empreses amb participació municipal; qualsevol activitat professional, mercantil o laboral que comporti una relació contractual amb el municipi o conflicte d'interessos amb l'administració municipal, i qualsevol altra activitat pública o privada que posi en qüestió la independència i objectivitat de la seva tasca.

2. El síndic/a municipal cessa per renúncia expressa; transkurs del temps pel qual fou elegit; mort; incapacitat sobrevinguda; condemna ferma per delictes dolós, o negligència en l'exercici de les seves funcions.

3. El cessament per la negligència notòria en el compliment dels deures inherents al càrrec només podrà ser exigit pel ple municipal, si ho acorda la majoria absoluta dels regidors, en un debat específic on el síndic pot assistir i té dret a intervenir abans de la votació.

ARTICLE 103. RELACÍO I COL·LABORACÍO AMB EL SÍNDIC DE GREUGES DE CATALUNYA

1. Els síndics municipals de greuges col·laboraran amb el Síndic de Greuges de Catalunya, d'acord amb el que preveu la llei que regula aquesta institució. Amb aquest efecte, podran subscriure convenis.

2. Els síndics municipals podran donar trasllat de les queixes al Síndic de Greuges de Catalunya quan la seva naturalesa ho requereixi.

TÍTOL VII. PARTICIPACÍO CIUTADANA

ARTICLE 104. DRET A LA PARTICIPACÍO CIUTADANA

1. Els ciutadans tenen dret a participar, individualment i col·lectivament per mitjà d'entitats de caràcter representatiu, en la definició i aplicació de les polítiques públiques locals.

2. El dret de participació i col·laboració permet als ciutadans, amb caràcter general, presentar propostes, fer suggeriments i expressar opinions a l'Administració pública local sobre qualsevol assumpte de la se-

va competència, amb l'obligació de l'Administració de donar al ciutadà una resposta motivada.

3. Els drets de participació es poden exercir davant els ajuntaments i també davant els consells de vegueria en el supòsit que preveu l'apartat 2 de l'article 107.

ARTICLE 105. FOMENT DE LA PARTICIPACÍO CIUTADANA

Els ens locals fomentaran la participació i col·laboració dels ciutadans en la presa de decisions públiques i en el seguiment i l'avaluació de la seva aplicació.

ARTICLE 106. REGLAMENT DE PARTICIPACÍO CIUTADANA

1. Els municipis i les entitats municipals descentralitzades de més de 5.000 habitants i les vegueries han de disposar d'un reglament de participació ciutadana d'acord amb les disposicions que s'inclouen en aquest títol.

2. Els ens locals utilitzaran prioritàriament els seus portals de transparència per garantir l'efectivitat dels drets i facilitar la participació ciutadana.

ARTICLE 107. DRET D'INICIATIVA

1. Els veïns que tinguin la condició de ciutadans de Catalunya disposen d'un dret d'iniciativa popular per presentar propostes. Les propostes han de referir-se necessàriament a competències de l'Administració local a la qual s'adrecen.

2. El dret d'iniciativa inclou, en tot cas, la proposta d'iniciatives normatives. El reglament de participació ha d'establir el nombre mínim de signatures de suport per a aquest tipus d'iniciativa.

ARTICLE 108. TRAMITACÍO DE LA INICIATIVA I RESOLUCÍO

1. L'exercici del dret d'iniciativa obliga l'ens local a iniciar un procediment administratiu en el qual ha de valorar la proposta pel que fa a la seva oportunitat per a l'interès públic, la seva necessitat i els costos d'implementació. En aquest procediment serà obligatori l'emissió d'un informe de legalitat i de viabilitat econòmica, tenint especialment en compte el principi d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

2. La decisió s'ha d'adoptar, en el termini màxim de tres mesos, pel ple i haurà de ser motivada. Si en aquest termini no s'adopta i es notifica, s'entendrà desestimada.

3. La resolució només podrà ser objecte de recurs fonamentat en la vulneració dels elements reglats aplicables a l'exercici del dret, però no pel que fa a la decisió d'acceptar o no la iniciativa.

ARTICLE 109. DRET DE PETICIÓ

Els veïns, tinguin o no la condició de ciutadans de Catalunya, poden exercir davant els ens locals el dret de petició individual i col·lectiu, d'acord amb la llei orgànica reguladora del dret de petició i el reglament de participació ciutadana.

ARTICLE 110. GARANTIES GENERALS DEL DRET DE PARTICIPACIÓ

Per tal de garantir l'efectivitat dels drets de participació, els ens locals han de:

- a) Donar informació prèvia i amb antelació suficient sobre les activitats i propostes relacionades amb l'acció política local.
- b) Subministrar la informació que sigui necessària per a la seva deguda valoració, de forma adequada, sistemàtica i intel·ligible.
- c) Valorar el resultat dels processos participatius, en el moment de la presa de decisió.
- d) Informar els ciutadans que han participat en el procés de les decisions adoptades i dels motius que les justifiquen.

DISPOSICIONS ADDICIONALS**PRIMERA. MESURES DE REDIMENSIONAMENT DEL SECTOR PÚBLIC LOCAL**

1. Els municipis, les comarques, les vegueries i l'Àrea Metropolitana de Barcelona resten subjectes a les mesures de redimensionament del sector públic local establertes legalment amb la finalitat de donar compliment als principis d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera. Aquestes mesures inclouen, en tot cas:

- a) la prohibició d'adquirir, constituir o participar en la constitució, directament o indirecta, de nous organismes, entitats, societats, consorcis, fundacions, unitats i altres ens mentre tinguin en vigor un pla de sanejament financer, economicofinancer o d'ajustament
- b) l'obligació de dissoldre les entitats que desenvolupin activitats econòmiques que tinguin adscrites, als efectes del Sistema europeu de comptes, quan es trobin en situació deficitària i aquesta situació no es pugui corregir en els terminis legalment establerts.

2. Els organismes, entitats, societats, consorcis, fundacions, unitats i altres ens que, als efectes del Sistema europeu de comptes, estiguin adscrits o depenguin dels ens locals a què es refereix l'apartat 1, no podran constituir ni participar en la constitució ni adquirir noves unitats, independentment de la seva classificació sectorial en termes de comptabilitat.

SEGONA. MESURES DE FOMENT DE LES FUSIONS O AGREGACIONS MUNICIPALS

1. El Govern de la Generalitat ha d'elaborar un programa específic per aplicar les mesures de foment de fusions i agregacions municipals previstes en la normativa de règim local de Catalunya.

2. Aquestes mesures s'han d'adreçar especialment als municipis de menys població que objectivament no disposin de les condicions necessàries per prestar els seus serveis mínims i obligatoris d'acord amb les exigències dels principis d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, eficiència i qualitat mínima dels serveis.

3. En l'elaboració del programa ha de participar la Comissió de Delimitació Territorial, mitjançant l'elaboració d'un informe i la presentació de propostes.

4. Els municipis han de participar en l'elaboració del programa mitjançant les seves organitzacions associatives i el Consell de Governos Locals.

TERCERA. INCOMPATIBILITATS DELS REPRESENTANTS LOCALS

En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Parlament haurà d'aprovar una llei que estableixi el règim d'incompatibilitats dels representants locals de Catalunya.

QUARTA. RÈGIM ESPECIAL DE L'ARAN

En virtut del règim jurídic especial garantit per l'article 94 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, el Conselh Generau d'Aran és la institució de govern de l'Aran, que constitueix una entitat territorial singular dins de Catalunya. El Conselh Generau d'Aran es relaciona de manera bilateral amb l'Administració de la Generalitat, en els termes fixats per la legislació reguladora del seu règim jurídic especial, respecte al qual aquesta Llei serà d'aplicació supletòria.

CINQUENA. RÈGIM ESPECIAL DE LA CIUTAT DE BARCELONA

Les disposicions d'aquesta Llei són aplicables al municipi de Barcelona en tot allò que no resulti incompatible amb el seu règim especial, s'hi oposi o el contradigui.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES**PRIMERA. MODIFICACIONS COMARCALS DERIVADES DE L'EXISTÈNCIA DE L'ÀREA METROPOLITANA DE BARCELONA**

1. El Govern de la Generalitat ha d'iniciar, en el termini màxim d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els procediments necessaris per a la modificació de les demarcacions comarcals afectades

per allò que preveu l'article 50 amb relació a l'Àrea Metropolitana de Barcelona, d'acord amb el que estableix la legislació d'organització comarcal per a la modificació de les demarcacions comarcals. L'instrument que reguli el procediment incorporarà així mateix les disposicions relatives a la successió en drets i obligacions de les comarques extingides, així com els mecanismes, condicions i terminis del traspàs dels mitjans personals i materials.

2. Als efectes previstos en l'apartat anterior, el procediment haurà d'incloure la supressió del consell comarcal de la comarca del Barcelonès i la modificació dels consells comarcals de les comarques del Baix Llobregat, del Maresme i del Vallès Occidental.

SEGONA. ADAPTACIÓ DEL MAPA COMARCAL A LES DEMARCACIONS VEGUERIALS

1. Un cop constituïts els consells de vegueries d'acord amb el que determina la disposició transitòria primera de la Llei de vegueries, el Govern haurà de procedir, en el termini màxim d'un any, a la revisió del mapa comarcal a l'efecte d'adaptar-lo a les demarcacions veguerials, d'acord amb el que preveu l'article 51 d'aquesta Llei.

2. L'adaptació s'haurà de realitzar d'acord amb el procediment previst en la legislació d'organització comarcal per a la modificació de les demarcacions comarcals.

TERCERA. EXTINCIÓ I LIQUIDACIÓ DE LES COMUNITATS DE MUNICIPIS

1. Queden extingides les comunitats de municipis, amb efectes des de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

2. L'extinció comporta l'aplicació automàtica de les previsions del conveni o instrument de constitució de la comunitat per al cas de dissolució i liquidació.

3. En virtut de l'extinció, les funcions de la comunitat passen a ser exercides pels municipis que la integren, sens perjudici de l'aplicació, si escau, de les altres formes de prestació dels serveis municipals previstes en aquesta Llei.

QUARTA. RÈGIM TRANSITORI MENTRE NO ES CONSTITUEIXIN ELS CONSELLS DE VEGUERIA

1. Les referències que aquesta Llei fa a les vegueries, consells de vegueria i consellers de vegueria, s'han d'entendre fetes, respectivament, a les províncies, diputacions i diputats provincials, mentre no es constitueixin els consells de vegueria.

2. Mentre no es constitueixin els consells de vegueria, les competències atribuïdes a les vegueries, d'acord amb l'article 65.1 d), e), f) i g) d'aquesta Llei, les exerciran com a competències pròpies els municipis,

d'acord amb el que disposen els articles 54 i 55 d'aquesta Llei.

CINQUENA. ADAPTACIÓ DE LES ENTITATS MUNICIPALS DESCENTRALITZADES

En el termini de dos anys a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els municipis hauran d'adaptar el règim jurídic i de funcionament de les entitats municipals descentralitzades al que preveu el títol III, sens perjudici de l'aplicació de les normes de règim electoral i les seves conseqüències en l'organització de l'entitat, que seran d'aplicació amb motiu de la primera convocatòria electoral que tingui lloc a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

SISENA. DISSOLUCIÓ DE MANCOMUNITATS

En el termini de dos anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'hauran de dissoldre les mancomunitats que tinguin com a objecte fundacional la prestació d'un servei inclòs en el pla o plans d'actuació comarcal de la comarca o comarques de què formin part.

En el mateix termini, s'hauran de dissoldre les mancomunitats que tinguin com a objecte la prestació d'un servei que s'hagi establert en règim de gestió comuna en l'àmbit de la comarca o comarques de què formin part.

El mateix termini de dissolució serà d'aplicació en el cas que la gestió comuna o la inclusió del servei en el Pla d'actuació comarcal es produeixi de forma sobrevinguda amb posterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Aquest mateix, el règim de dissolució serà d'aplicació quan s'atribueixi una competència de la mancomunitat a una àrea metropolitana.

SETENA. DISSOLUCIÓ DE CONSORCIS

En el termini de dos anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'hauran de dissoldre els consorcis que tinguin com a objecte activitats, obres, o serveis gestionats en l'àmbit comarcal o previstos en el pla o plans d'actuació comarcal de la comarca o comarques de què formin part els municipis integrants del consorci.

El mateix termini de dissolució serà d'aplicació quan les causes indicades en el paràgraf anterior esdevinguin de forma sobrevinguda amb posterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

VUITENA. PLA ÚNIC D'OBRES I SERVEIS DE CATALUNYA

El Pla únic d'obres i serveis de Catalunya s'integra en el Pla director d'inversions locals, com un dels seus programes específics.

NOVENA. MESURES DE SIMPLIFICACIÓ ORGANITZATIVA

1. El Govern de la Generalitat, en el termini de sis mesos, farà una avaluació de les comissions i òrgans de

collaboració, de caràcter general o sectorial, existents entre la Generalitat i els ens locals, als efectes d'establir la continuïtat d'aquelles que siguin imprescindibles per raó de la seva naturalesa o funcions, i la supressió i unificació en la Comissió Mixta de Govern Local de Catalunya de la resta.

2. Les comissions i òrgans suprimits es podran constituir com a grups de treball o subcomissions en el si de la Comissió Mixta de Govern Local de Catalunya.

3. La supressió a què es refereix l'apartat 1 podrà afectar les comissions creades per llei. Amb aquest efecte, es deslegalitzen i passen a tenir rang reglamentari les normes legals que les regulen.

DESENA. REGLAMENT DE PARTICIPACIÓ CIUTADANA

El reglament de participació ciutadana previst en l'article 106 s'haurà d'aprovar en el termini màxim de dos anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei. En el termini d'un any, els municipis que ja disposin de reglament de participació ciutadana l'hauran d'adaptar a allò que preveu aquesta Llei.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Amb efectes de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, queden derogats els preceptes següents:

a) Del Decret legislatiu 4/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'organització comarcal: art. 12, 14.1, 14.4, 16.2, 19, 20, 21, 22.1 i 22.2.

b) Del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya: art. 1, 2, 6, 9, 15, 59, 70, 71, 79 a 83, ambdós inclosos, 115.1, 123 a 132, ambdós inclosos, 141, 142, 163.3, 164.1, 166 i 270.

c) De la Llei 30/2010, de 3 d'agost, de vegueries: art. 22.

d) Les normes d'igual o inferior rang que s'oposin a les disposicions d'aquesta Llei, la contradiguin o siguin incompatibles amb el seu contingut.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA. POSICIÓ DE LA LLEI EN EL MARC JURÍDIC LOCAL

1. Aquesta Llei té la condició de llei de desenvolupament bàsic de l'Estatut, d'acord amb el que preveuen els articles 2.3 i 62.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

2. El contingut d'aquesta Llei no pot ser modificat directament o indirecta per una llei ordinària i, de manera especial, per les lleis cridades a desenvolupar-la.

3. Les lleis sectorials, quan regulin qüestions relatives als ens locals, s'han d'interpretar d'acord amb el que estableix aquesta Llei.

SEGONA. AUTORITZACIÓ PER A LA REFOSA DE LA LEGISLACIÓ LOCAL VIGENT

1. S'autoritza el Govern per refondre, en el termini d'un any, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les disposicions legals vigents en matèria de règim local.

2. L'autorització per a la refosa comprèn també les facultats de regularitzar, aclarir i harmonitzar les disposicions afectades, i modificar, quan sigui necessari, l'ordenació sistemàtica dels preceptes dins el text únic.

3. El decret legislatiu resultant de la refosa tindrà la denominació de «Codi de dret local de Catalunya».

TERCERA. PROGRAMA DE REFORMA DEL MAPA MUNICIPAL

En el termini màxim de dos anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern aprovarà un programa de reforma del mapa municipal, on indicarà, d'acord amb aspectes geogràfics, històrics, econòmics i socials quines són les agrupacions voluntàries més aconsellables, a l'efecte d'implementar les mesures de foment de fusions i agrupacions.

QUARTA. CONSTITUCIÓ DELS CONSELLS DE VEGUERIA

La constitució dels consells de vegueria es produirà quan es compleixin les condicions previstes en la disposició transitòria primera de la Llei 30/2010, de 3 d'agost, de vegueries. En aquell moment, els consells de vegueria substituiran les diputacions provincials.

CINQUENA. HABILITACIÓ REGLAMENTÀRIA

S'autoritza el Govern perquè dicti les disposicions necessàries per al desplegament, l'execució i el compliment d'aquesta Llei, que ha d'incloure, en tot cas, l'adaptació i actualització dels reglaments vigents en matèria local.

SISENA. ADAPTACIÓ DELS ÒRGANS COMARCALS

Les modificacions que afecten els òrgans de govern comarcals previstes en el capítol III del títol III d'aquesta Llei s'aplicaran a partir de les properes eleccions municipals.

SETENA. ENTRADA EN VIGOR

Aquesta Llei entra en vigor al cap de sis mesos d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

ANTECEDENTS DEL PROJECTE DE LLEI

1. Projecte de Llei de Governos Locals de Catalunya.

2. Avantprojecte inicial de Llei Governos Locals de Catalunya.

3. Acord del Govern pel qual s'aprova la memòria prèvia a l'inici de la tramitació de l'avantprojecte de Llei Governos Locals de Catalunya.
4. Memòria general.
5. Memòria d'avaluació de l'impacte de les mesures proposades.
6. Memòria complementària d'avaluació de l'impacte de les mesures proposades.
7. Tràmit d'informació pública.
8. Tràmit d'audiència a les persones interessades.
9. Certificat de la Comissió de Govern Local.
10. Alegacions de les entitats interessades.
11. Memòria relativa a les alegacions formulades per les entitats interessades.
12. Informe interdepartamental d'impacte de gènere de l'Institut Català de les Dones i sollicitud de dictamen del Consell de Governos Locals.
13. Informe de la Direcció General de Pressupostos del Departament d'Economia i Coneixement.
14. Informe jurídic preliminar de l'Assessoria Jurídica del Departament de Governació i Relacions Institucionals.
15. Informe jurídic final de l'Assessoria Jurídica del Departament de Governació i Relacions Institucionals.
16. Diligència de 22 de juliol de 2013.
17. Certificats del Consell Tècnic.
18. Certificat de la sessió del Govern de la Generalitat de Catalunya.

N. de la R. : Els antecedents del Projecte de llei poden ésser consultats a l'Arxiu del Parlament.

— **Projecte de Llei de modificació de la Llei 2/1989, del 16 de febrer, sobre centres recreatius turístics, i d'establiment de normes en matèria de tributació, comerç i joc**
Tram. 200-00008/10

Text presentat

Reg. 32309 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 03.09.2013

A LA MESA DEL PARLAMENT

Jordi Baiget i Cantons, secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya,

CERTIFICO:

Que en la sessió del Govern de la Generalitat de Catalunya del dia 30 de juliol de 2013, s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reproduceix a continuació:

«A proposta del conseller d'Economia i Coneixement, s'aprova l'Avantprojecte de Llei de modificació de la Llei 2/1989, de 16 de febrer, sobre centres recreatius turístics i d'establiment de normes en matèria de tributació, comerç i joc, i s'autoritza el conseller perquè el presenti al Parlament, tot sollicitant que es tramiti pel procediment d'urgència.»

I, perquè així consti, lliuro aquest certificat a Barcelona, el 30 de juliol de 2013.

Barcelona, 30 de juliol de 2013

Jordi Baiget i Cantons

Secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya

PROJECTE DE LLEI DE MODIFICACIÓ DE LA LLEI 2/1989, DE 16 DE FEBRER, SOBRE CENTRES RECREATIUS TURÍSTICS I D'ESTABLIMENT DE NORMES EN MATÈRIA DE TRIBUTACIÓ, COMERÇ I JOG

PREÀMBUL

La Llei 2/1989, de 16 de febrer, sobre centres recreatius turístics, es va dictar amb la finalitat d'impulsar l'oferta turística de Catalunya i preveu la creació de centres recreatius i turístics de concepció i tecnologia modernes; determina, entre d'altres, les condicions mínimes en relació amb el volum de la inversió, serveis i activitats per desenvolupar; i també preveu la seva adjudicació a la iniciativa empresarial privada, mitjançant la convocatòria de concursos públics de lliure concurrència.

L'experiència acumulada des de la promulgació de la norma en va fer necessària la modificació per mitjà de la Llei 6/1994, de 19 de maig, de modificació parcial de la Llei 2/1989 esmentada. Aquesta modificació es va concretar en la introducció de mecanismes per afavorir una millor gestió que permetés que les diferents activitats per desenvolupar en els centres recreatius